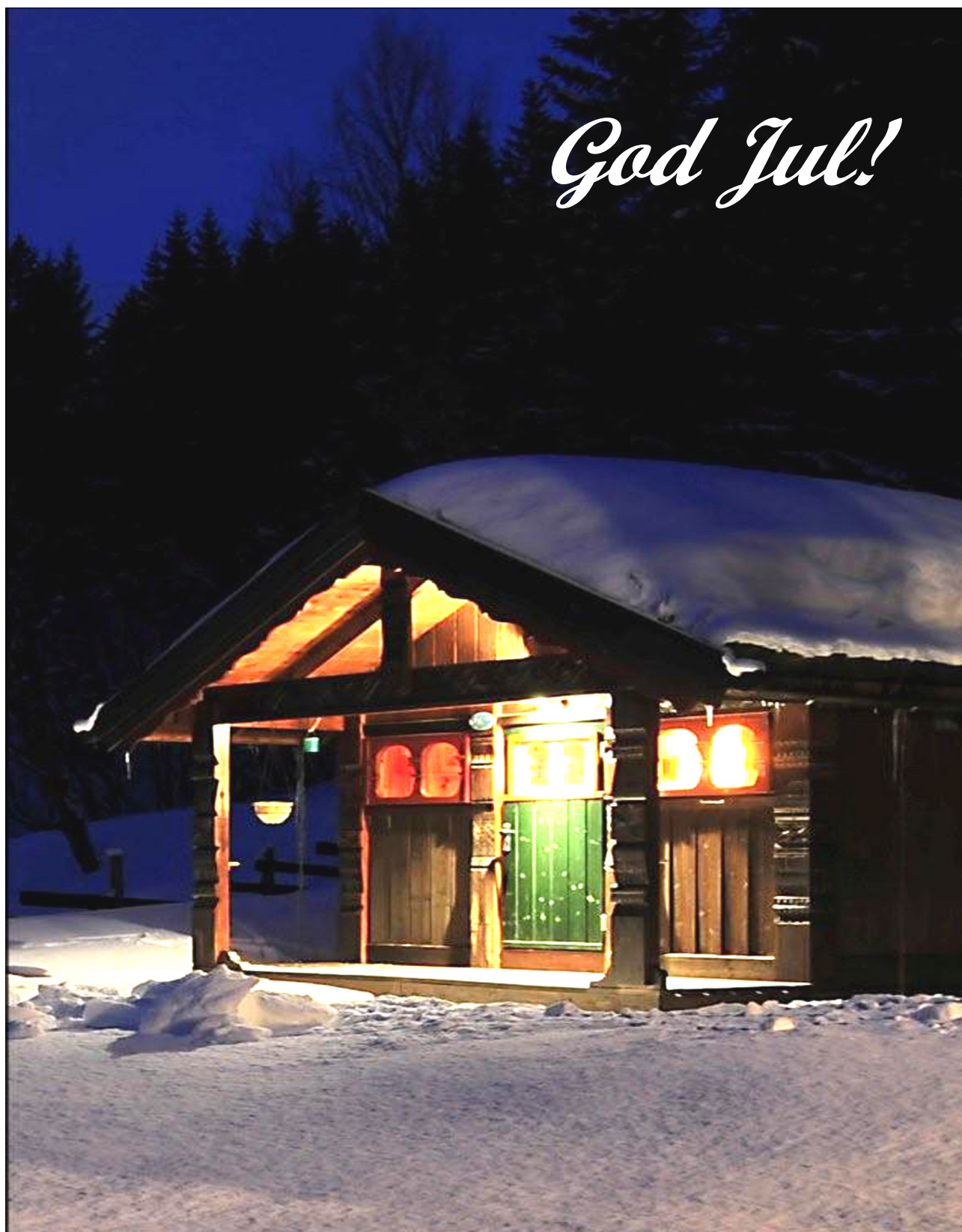

Overmester har ordet

Kjære brødre.

Nå er det din tur

Disse orda kom fra vår emnente redaktør av bladet Soga, som en vennlig påminnelse om min plikt som Overmester.

Overmester – har tenkt og fundert over hva dette innebærer av plikter og ansvar. Det er ikke lett å få oversikt i starten, men etter hvert så får man litt mer innsikt i hva som kreves.

Ikke bare å skrive innlegg i Soga.....men alt det andre.

Når eg ser på mine forgjengere så har de ikke blitt yngre i sine 2 år som Overmester – tvert i mot – litt eldre, litt gråere i håret og noen flere rynker, og til og med litt lettet over å ha to hektiske år bak seg.

Men bortsett fra det så har jeg erfart at mine forgjengere er dyktige, inspirerende personer som står for den holdning og idealer vårt logearbeid er fundamentert på - vennskap, kjærlighet og sannhet.

Jeg vil derfor i min første spalte, takke min forgjenger, Overmester Kåre Furnes og hans kolle-

gium for uvurderlig hjelp og støtte, dernest takke alle brødrene for positiv velvilje og støtte.

Jeg vil også berømme vårt nye kollegium for den holdning og iver de går løs på sine oppgaver med. Det er utrolig lett å få ja når brødrene blir bedt om å påta seg

en oppgave. Det både varmer og skaper trygghet.

Våre viktigste oppgaver i årene som kommer er å rekruttere flere medlemmer inn i vårt arbeid. Skape innhold og trivsel på våre møter.

Sommeren med sine lyse netter, forsvant brått og vi kjenner høsten komme innover oss.

Det er naturens og livets fenomener som skifter farge. Fra lys til mørke og fra mørke til lys.

Jeg tillater meg å ta med et dikt av vår folkekjære dikter Erik Bye som beskriver dette til ettertanke.

Når dette leses er det snart jul. Med julens budskap, tid for refleksjon og ettertanke, ønsker jeg brødrene og deres familier en riktig God Jul og et Godt Nytt År.

Med hilsen i Vennskap,
Kjærlighet og Sannhet

Pål Selbervik
Overmester

Høstseilas

*Hvor du var lett og flyktig, søster Sommer.
Du strøk så vidt mot seilet og var vekk.
Jeg ser et høstlig hav som, veldig, kommer
med hvite, ville skumglefs over dekk.
En himmel stirrer ned med jern i blikket.
Det gamle skipsur tikker på sitt skott.
I svunne hildringstimer hørte jeg det ikke,
men det er hørbart nå, gjennom dur og brått.*

*Se, hvite roser på min rorhus-rute,
et salt farvel fra sommeren som svant.
Vi eldes sammen, både gast og skute,
og saktens knaker det i våre spant.
Jeg står i mørket, patter på min pipe,
og plirer mot en fyrlokt, kald og klar.
Jeg skotter over akslen mot min kjølvannsstripe
som smalner morildgrønn mot landet Alt-Som-Var.*

*Men ennå faller stjerner mot min panne
og ennå brenner solvind mot min hud.
en gammel vise vugges over vannet,
en sang om mennesket et dikt om Gud.
Og jeg skal seile, som jeg alltid ville,
så lenge her finns vind i hver en klut,
og aldri skal jeg be om maksvær eller stille
for timeglassets siste sandkorn renner ut.*

*Men forut, forut må vi alltid kikke,
før neste vakt er purret og på plass.
Og det er skikk å gjøre opp bestikket
i tide, før en hånd slår åtte glass.
For vi har alle liten tid på jorden
og ber om kurs mot landet Som-Skal-Bli.
Var det en mening med vår hundevakt på fjorden?
Vi spør, men svaret det må mannskap gi.*

Storrepresentanten har ordet

Hvorfor en Odd Fellow?

Jeg har lest mange innlegg i logebladene under denne tittelen og det betyr nok at mange er opptatt av å forklare dette HVORFOR.

Det er svært forskjellig det som kommer fram som erfaringer fra brødrene. Alt fra at det var et tilfeldig valg til en vel gjennomtenkt handling.

Det som oftest går igjen er at det etiske innholdet har vært viktig og bygger gjerne på det en har opplevd på det vi tidligere kalte vennemøte, men som i dag heter Informasjonsmøte. At disse møtene er viktige for en sökende er helt sikkert. Det er her en kan bli fortalt om Ordenens idealer og grunnlag for den utbredelse den har i Verden i dag. Men vi må heller ikke glemme at fadderer her har en god anledning til å få vite hva som kan sies og hva som ikke kan sies. Vi har ingen hemmeligheter, men det som foregår i våre møter er kun for oss.

Odd Fellow er en lukket men ikke hemmelig Orden.

Hvis våre ritualer var kjent for uvedkommende ville vi ikke få de samme

følelsene og opplevelsene i Logesalen som vi har i dag. Ritualene er våre egne, de er bare for brødre som er innvidd i Ordenen.

Når vi snakker om ritualer så er det Logesalen vi snakker om. Møtene her er spesielle. Gode møter i Logesalen, med godt innhold er det som for meg er møter som gir meg noe jeg ikke finner noen andre steder. I Ordenens storstue får vi frem det som er spesielt. Rammen omkring er viktig. Musikken, lyseffektene og ikke minst innholdet i det som fremføres er for meg det som gjør møtene spesielle og som gjør at jeg trives i Logen.

Jeg skal ikke si at det bare er møtene i Logesalen som er viktige. Ettermøtene har sin store betydning. Også ettermøtene har sin etikette, men det er stedet for en helt annen stemning.

Her er miljøet og samværet mer likt det man kan oppleve andre steder. Ikke noe galt i det. Tvert om. Det å skifte miljø så sterkt forsterker forskjellen og fremhever virkningen ved en annen stemning, med hyggelig prat, god mat og drikke.

Et godt ettermøte vil jeg helst skal avsluttes ved bordet. Deretter møtes en i salongen med en kaffekopp og noe smågodt og ikke minst en god prat om løst og fast. Dette synes jeg er en fin avslutning på et vellykket møte i Logen.

Jeg ser frem til mange gode møter med vårt nye kollegium. Lykke til!

Med hilsen i Vennskap,
Kjærlighet og Sannhet

Arne Nes
Storrepresentant

Noe om å ha tid.....

Min tippoldefar hadde en arbeidsuke på 72 timer - 12 timer daglig - også om lørdagen.

Ved siden av passet han den lille hagen sin, som forsynte familien med grønnsaker. Samtidig var han kasserer i skytterlaget, strålefører i det lokale brannkorpset og tenor og noteutskriver i sangforeningen. Han klypte sjøl sine 6 barn, sålte familiens sko, hogde ved og lagde sjøl kjøkkenredskaper.

Min oldefar var kommet ned på en arbeidsuke på 54 timer. Han overtok hagen og var også brannmann. Han var også medlem av skytterlaget og sangforeningen, men kunne ikke bli noen god tenor uten noter og notekunnskap. Hans 4 barn ble sendt til barbereren for å bli klypt og øksen ble forært bort da han gikk over til kullfyring. Kjøkkenredskapene ble fornyet hos jernvarehandleren.

Min bestefar arbeidet i 48 timer i uken. Også han var hagemann og medlem av skytterlaget, men han hadde ikke tid til å synge og slukke branner. Hans to sønner fikk lov til å bli langhåret.

Min far var autoritetstro - og derfor medlem av skytterlaget, men han kom der aldri. Han hadde gitt opp grønnsakhagen - den betalte seg ikke lenger. Og så hadde han fått elektrisk oppvarming. Hvorledes skulle han ellers fått tiden til å gå med en 45 timers arbeidsuke?

Jeg har overhodet ikke tid til noe som helst. Synge? I beste fall noe grynt på badet. Ikke noen frivillige jobber. Hvordan skulle jeg kunne klare dem med en slitsom arbeidsuke på 37 timer? Somme tider overveier jeg å begynne på førtidspensjon for å ta meg av hunden min. Jeg har lenge hatt lyst til å skrive disse linjene, men først i går kveld fikk jeg tid, fordi TV'en brøt sammen.....

Ja, ordene her er jo ikke mine, men mon ikke vi alle sammen kan nikke gjenkjennende til beskrivelsen? Jo mer fritid, jo flere tekniske hjelpemidler vi har fått, jo mindre tid har vi til vår rådighet. Aldri før har vi arbeidet så lite - og aldri før har vi hatt det så travelt. Fremdeles har vi

noe vi kan foreta oss. Fremdeles har vi noe som vi kaller søndag. Men søndagen er jo i folks bevissthet bare glidd inn i rekken av hverdager. Om søndagen skal man nå ta igjen alt det man ikke fikk tid til i løpet av uken.

Om noen år vil man sikkert kunne høre folk fra min generasjon sitte med sine små barnebarn på kneet og fortelle om den gang farfar var gutt. Da var det noe som het søndag. Da samlet familien seg rundt den hvite duk, den fine porselen og serviettene av stoff kom på bordet.

Nå styrter alle forvirret rundt - også om søndagene. Samling om spisebordet er det knapt tid til. Maten er nærmest blitt noe man stapper i lommen på vei til håndball, fotball, tennis og hva det nå heter alt sammen. Det er blitt et statussymbol å ha det travelt, og vi har nesten ondt av dem som ikke har det.

Men det er nødvendig innse at livet ikke ligger inne på en Time Manager, men at livet ligger i noe som blir skjenket oss, når vi vender oppmerksomheten bort fra oss selv og vårt jag - i kjærlighet til vår neste. Kan Odd Fellow være et halmstrå? Men skal Odd Fellow være en møteplass og et hvilested, må vi sette krav.

Vi lever i et samfunn hvor organisasjoner generelt har en tilbakegang. Det ligger i samfunnsbildet og samfunnets stressfaktor med dets nye retninger og drivkrefter. Derfor

er det hyggelig å kunne bekrefte at Odd Fellow Ordenen ikke har en tilbakegang. Vi registrerer fortsatt en økning av medlemmer, selv om den er liten.

Men jeg har følelsen av at i en del av våre loger har fremmøteprosessen og ekspansjonen også en nedadgående tendens. Dette er bekymringsfullt, og kanskje burde vi se annerledes på oss selv for bedre å se rundt oss? Eller slår døren kun innover i vår Orden? Kan det være noe med planleggingen og forberedelsene til møtene som virker inn? Vel, dette er ikke det riktige sted å gå i dybden, og det blir også for kjedelig å utdype tiltakene her. Men det oppfordres av ledelsen i vår Orden å etablere langtidsplaner både hva gjelder loge- og ettermøtene. Det burde være en god start både for hver enkelt loge og distriktet. La oss gjøre det!

Jeg vil gjerne stille et par generelle spørsmål: Er logemiljøet for passivt? Føler du at din loge har en klar målsetting for sitt arbeide? Dette er i grunn omfattende spørsmål. Det å lede og å drive en loge er en krevende oppgave. Man må vite på forhånd, før man påtar seg verv, hva vervet går ut på, og først og fremst hva det krever av den enkelte embedsmann. Dette må selvfølgelig måles mot den situasjon den enkelte står i, både i forhold til arbeidssituasjon, familie osv. Logens embedsmenn har en felles oppgave under OM, nemlig å drive logen til positiv handling og vekst, sammenholdt med Odd Fellow Ordenes målsettinger og former.

La meg nå være rask med å fremholde at Loge nr. 82 Vesterveg har hatt, så langt jeg kjenner til, gode og kreative kollegier opp gjennom årene. Jeg har også god tro på det nyinstallerte kollegium, og ser fremtiden lyst i møte. Lykke til!

Jeg ønsker brødrene i Loge nr. 82 Vesterveg en riktig god jul og et godt nytt år!

Jarle Brandtzæg, DSS

- hver torsdagskveld i Vesterveg hver broder er en gjest - - -

**Til deg som ikke kan komme på våre møter
av forskjellige årsaker:**

Vi tenker på deg hver torsdag og savner deg!

**Du vet hva julemøtet i Vesterveg står for og
spesielt der skulle vi ønske DU kunne være
sammen med oss!**

Sender deg derfor vår julehilsen på denne måten og ønsker deg og de du har rundt deg
en veldig fin jul og et glitrende nytt år i 2010!

Med hilsen i Vennskap, Kjærlighet og Sannhet fra Brødrene i Loge nr. 82 Vesterveg

Gjallarhornet

Kjære brødre i LogeVesterveg og øvrige brødre som er så heldige å få et eksemplar av Jule-Soga!

Da bror Terje Westad ga meg anledning til et innlegg i JuleSoga måtte jeg jo bare si O.K. Jeg har sånn innimellom tenkt på hva jeg skulle bidra med og har funnet et emne som opptar flere av oss brødrene i de tre Ålesundlogene, nemlig Aalesund Odd Fellowkor!

Koret feiret i 2008 sitt 70-årige virke med en opplevelsensrik tur til Solkysten i Spania i september, hvor vi foruten tur til Altea med opptreden på Reumasol også hadde tur til Guadalest. Vi framførte to konserter i sjømannskirken i La Siesta. Mange av brødrene i Vesterveg var med, så jeg antar at turen er blitt referert.

Vi feiret oss selv i februar i år. Dette året har til tider vært litt hektisk for "gamle" mannfolk.

Vi har deltatt på flere logemøter og etter ferien har der i tillegg til å delta på Alle helgens søndag i Volsdalen Kirke vært opptredener i Ålesund Kirke både som kor og som deltakere i det store felleskoret

med dertil øvelser. Men, nå er dette passè og det beste gjenstår, nemlig å få lov til å synge Jula inn for medlemmene i Leir nr. 4 og de fem Ålesundlogene. Vi gleder oss!

2010 skal også bli et aktivt år for koret; Vi skal øve inn programmet til den årlige 1. mai konserten som i år skal dreie seg om sanger av Alf Prøysen og Mikis Theodorakis. Konserten skal avholdes i Arbeiderforeningen i håp om å trekke flere tilhørere. Dette bør bli et kjempeprogram som vi også ønsker å framføre andre steder i distriktet.

I begynnelsen av juni skal vi så på langtur til Harstad. Da er det Sangerstemne i regi av Odd Fellow Sang og Musikkforbund. Vi vet ennå ikke på hvilken måte vi skal reise, men har flere alternativer siden der går både Hurtigrute og fly og vi har

jo også mulighet for å bruke egne biler eller felles buss.

I 2013 har vi intensjon om å arrangere Sangerstemne her i Ålesund.

Så til mitt hjertetesukk: Kjære brødre, vi trenger påfyll av sangere! Jeg vet at der i alle våre loger er mange gode sangere. Selv om dere i dag ikke står i kor eller synger offentlig, så har jeg ved besøk i Loge Vesterveg, Loge Ragnvald Mørejarl og i min egen loge hørt mye velklang og sett mange ansikter som passer godt inn i VÅRT KOR. Ja, det er jo vårt eget kor!

Jeg håper at de arrangementene vi skal ha og delta i vil fatte interesse blant flere av våre brødre. Vi starter opp med det

nye programmet straks over nyttår, så alle stiller likt. Dessuten har vi en "givende" dirigent i Jostein Maude og du får også gratis gymnastikk av mage- og lattermusklene hver tirsdag, og det trenger flere av oss.

u som er med i koret, bruk øre og øyne og inviter med deg en eller flere nye brødre til å høre på oss når vi øver. Det vil sikkert bringe glede!

Jeg vil ønske brødrene og deres familie en riktig god og avslappende julehøytid og vel møtt på sangøving i 2010!

Med brodelig hilsen i Vennskap Kjærlighet og Sannhet

*Nils-Erik Möller
Nestleder i koret*

Kapellanens tanker ved juletid

Ettersom dagene går min-
ker tiden fram til den store ju-
lehøytiden med mye lys og
glede i mørketida. Parallelt
med at dagene fram mot den
store høytida minker, stiger
vanligvis stressnivået og det
er fort gjort å miste fokus på
det vesentlige i livet.

*Julen er noe mer enn en frist
som skal overholdes eller en
dato på kalenderen. Den er en
sinnets reise, fra mørke til lys,
fra kaos til fred, fra ensomhet
til å samles i kjærlighet.*

Karen Katafiasz

Det å huske på Odd Fellows
motto, Vennskap, Kjærlighet
og Sannhet kan muligens roe
ned litt slik at vi kan bruke
våre evner og krefter på de
viktige ting i livet.

Vennskap må vedlikehol-
des for at det skal utvikle seg
til glede og nytte for persone-
ne som omfattes av forholdet.

Kjærlighet gir næring til all
utvikling mellom mennesker.
Den er en uutmattelig kilde til
energi og gjør oss i stand til å
se på hverandre uten å bruke
et altfor kritisk blikk. Det sies
at kjærlighet gjør blind, men
den fjerner med sikkerhet de
skarpeste konturene av de fei-
lene som andre gjør mot en
selv.

Sannhet er en forutsetning
for at vennskap og kjærlighet
skal utvikle seg positivt. Det
skaper tillit og et mer åpent
forhold.

Husk å leve i nuet og husk
at denne dagen er den første i
resten av ditt liv, men siden vi
ikke har noen kontrakt eller
lovnader bør vi opptre som
om denne dagen kunne være
den siste. Derfor er det viktig
å huske vårt motto. Det er mu-
lig at du ikke rekker å gjøre
ting om igjen.

Jula er forventningens års-
tid. Dette gjelder spesielt for

barna. Forventning om gaver
med ting som de ønsker seg.
Da er det vanskelig ikke å prø-
ve å oppfylle de forventninge-
ne som er skapt. Det er hygge-
lig å oppfylle ønsker og regist-
rere gleden over forventning-
er som har blitt innfridde.

Dette er vel og bra, men vi
bør også prøve å ta med inn i
jula noe av det som er den
egentlige grunnen for denne
høytidens ritualer og tradisjo-
ner. Gjennom fødselen av et
lite barn har vi fått muligheten
til en ny start i livet, hver dag.

En fredelig og god jul øns-
ker jeg alle Brødrene i Vester-
veg samt deres familier.

Med hilsen i Vennskap,
Kjærlighet og Sannhet

*Odd Karlsen
Kapellan*

Drømmeren

Av Inger Hagerup

*I natt kom solen og månen
Og elleve stjerner til meg
Og bøyde seg dypt i støvet.
Jeg vet, jeg vet hva de vil meg!*

*Ennå er det for tidlig
Å røpe dette for noen.
Ingen av mine brødre
Er særlig sterke i troen.*

*Uten å kjenne meg går de
Sløvt gjennom øyeblikket.
Jeg smiler bare og tier.
Ennå vet de det ikke.*

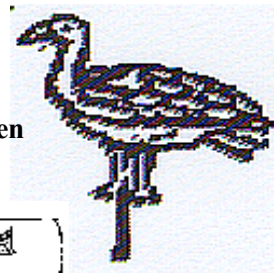
*Men kommende store jærtegn
Skal leve på folkemunne
Når de som kaller meg Drømmeren,
Alle er gått til grunne.*

*Hva gjør det om mine brødre
Spytter på meg og slår meg?
Solen og månen og elleve stjerner
Bøyde seg for meg!*

PRIMSTAVEN

Mortensgås er Primstavens symbol for Marimesse som er den 11. november, Loge nr. 82 Vestervegs fødselsdag

Primstaven jula 2009

Vi har i denne spalten tatt for oss de fleste av primstavens merkedager i desember. Det er imidlertid en viktig dag vi ikke har nevnt.

Dagen er 6. desember.

I primstaven betegnes denne dagen som Nilsmesse eller også Nikolausmesse.

Denne dagen er til minne om Den hellige Nikolas av Myra.

Nikolas skal være født rundt år 280 eller 286 i Patara, senere omdøpt til Arsinoe. Byen ligger i nærheten av den lille byen Gelemes i den tyrkiske provinsen Antalya. (Jeg tror det er en del Vestervegere som er kjent i denne provinsen.) Hans far var en rik, from og gavmild mann ved navn Eufemios. Nikolas mor, Anna, var søster av biskopen av Myra. Myra var provinshovedstad og bispesete.

Nikolas ble svært godt oppdratt av sine foreldre, og fulgte fromt i deres fotspor. Hans onkel, biskop

Nikolas, viet unge Nikolas til prest da han var nitten år.

Foreldrene døde av en pest, og Nikolas arvet en stor formue. Han delte imidlertid alt ut til de fattige. Dette skjedde alltid i det stille, slik at ingen skulle rose og berømme ham.

Onkelen hadde bygd et kloster, og der innsatte han nevøen som abbed.

Etter onkelens død, valfartet Nikolas til

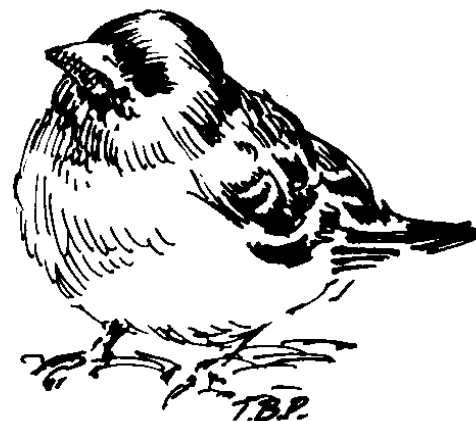
Egypt og Det hellige land. Kort tid etter at han kom tilbake, ble den fortsatt unge Nikolas, i år 300 valgt av folket til biskop av Myra. Det skal ha vært et forfallent bispedømmesom han forvandlet med fromhet, energi og mirakler.

Snart etter at

han ble innsatt som biskop, startet den store kristenforfølgelsen under keiserne Diokletian og Maximilian. I denne forfølgelsen havnet også Nikolas i fengsel og ble torturert.

Mer enn dette vet vi ikke om Nikolas, annet enn at han døde den 6. desember ett eller annet år mellom 345 og 351. I følge de mange biografier og legender som verserer omkring Nikolas, ble han en gammel mann og døde en fredelig død i sin egen seng. Dette i motsetning til de fleste av de som ble helgener, som døde som martyrer.

Nikolas ble en populær helgen takket

være sin fromhet, velgjerninger og alle legendene og biografierne som er laget om ham.

Alt på 400 tallet ble det reist en basilika over hans grav i Myra. Den ble ødelagt av et jordskjelv i 529, men ble av keiseren beordret gjenoppbygd som en kuppelkirke. Keiser Justitian fikk også bygd en Nikolas-basilika i Konstantinopel. Den store Nikolas-kulten begynte på denne tiden, ca. 200 år etter hans død.

I 1071 møtte den østromerske keiseren Romanus IV tyrkerne under sultan Alp Arslan i slaget ved Manzikert. Etter hvert ble Myra, inkludert Kirken St. Nikolas, overtatt av de invaderende muslimene.

I byen Bari i Sør-Italia bodde mange greske innvandrere som hadde flyktet fra tyrkerne, og i 1087 dro en sjørøver med

62 sjømenn til Myra. Sjømennene tok relikviene etter Nikolas fra sarkofagen, og la dem i et skrin som de tok med hjem til hjembyen. Den tomme sarkofagen kan den dag i dag sees i den gjenoppbygde krypten i kirken St. Nikolas i Demra (Myra).

Relikviene ankom Bari 9. mai 1087 og ble under stor høytidelighet ført til kirken San Stefano. Man begynte straks byggingen av en ny kirke i Bari, til Nikolas ære. I 1089 vigslet paven krypten, og Nikolas' skrin ble overført dit. Nikolas-kulten i Italia startet ved overføringen av skrinet. Dagen feires fortsatt med en translasjonsfest (overføringsfest).

Fra Nikolas' skrin, da den var i basilikaen i Myra, skiltes det ut en usedvanlig væske som ble kalt myron, helt sikkert forbundet med parfymessensen som ble framstilt i området

som hadde gitt byen navnet Myra.

Det er denne "myrraen" som forklarer at Nikolas er skytsengel for parfymeindustrien. Denne væsken samles opp og selges, som helbredende væske, til pilegrimer.

Fra sin begynnelse i den greske kirken bredte Nikolas-kulten seg til alle slaviske land. Et høydepunkt kom på 700-tallet i Russland da han ble valgt til landets skytsengel.

Gradvis spredte kulten seg til Vest-Europa, og ble populær i Nederland. Noen protestanter tok med

seg legendene til Amerika og Ny Amsterdam (seinere New York). Nikolas ble også New Yorks skytsengel.

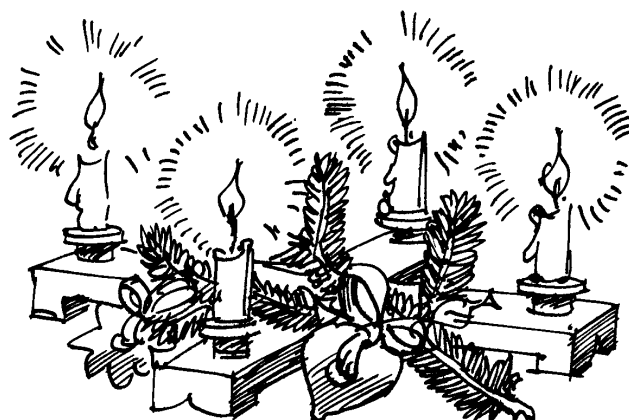
I Amerika ble hans nederlandske navn Sinte Klaas, til Santa Claus. I Amerika ble hans legender forent med nordiske folkloretretradisjoner om nissen som straffet slemme barn og ga gaver til de snille barna.

De ble også knyttet opp mot guden Tor med sin vogn trukket av geitebukker. På denne måten ble den papistiske helgenen forvandlet til en nordisk trollmann, og dermed oppsto den snille julenissen med sleden trukket av reinsdyr (Santa Claus).

I mange land feires fortsatt 6. desember som den store gavedagen. Protestantene i Europa arbeidet lenge for å få endret dette slik at gavedagen ble knyttet til julaften/juledag til minne om Jesu fødsel, som vi er vant til.

God jul og Godt nytt år.

Br. Per Slettfjerding

EksOMalt

- AaFK gjør noe med deg.....

"E e fødd i Buholmstranna og har gått på Nørvøy skole, e har kløve opp i Aksla fra e va en neve stor."

Når jeg hører tone-
ne fra denne og lig-
nende strofer er det
ikke til å benekte at
det gjør noe med en.

Fra e va en neve
stor, har jeg også spilt
fotball, fra tidlig mor-
gen til seint på kveld.
Så snart anledningen
var der, så var fotbal-
len i fokus på Øvre
Utstillingsplass. Der
samlet vi oss vi som i
den tiden, på slutten
av 1950 åra, som had-
de AaFK som favoritt-
lag og Einar Aas, Tob-
ben Årø, Kakken Vad-
seth, Johan Pedersen,
Mindor Sunde, Kjell
Saure, Kjell Luthentun,
Arne Finnsnes og Kjell
Iversen som store hel-
ter.

Fotballspillere fra
miljøet rundt oss og
som vi kjente mange
av fra før.

De var våre store
helter som vi forsøkte
å etterlikne i fakter og
spillestil. Vi så opp til
disse vår tids stjerner
med utrolig respekt.

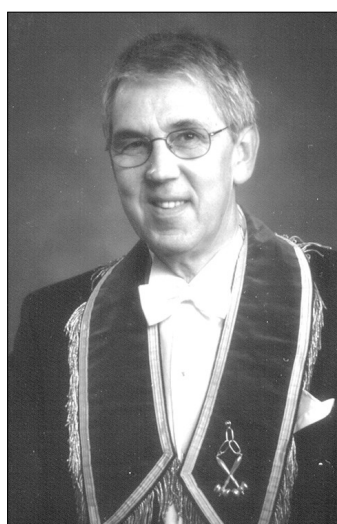
En av dem var Kjell
Iversen som bodde i
nabolaget og en goal-
getter av dimensjoner
til tross for at han had-
de mistet et øye. Han
var en jordnær helt
som ofte var å se på
sidelinjen oppe på
"Utstillingen". Han
var for oss som en Ma-

radona og kom med
hyggelige innspill til
stor inspirasjon for oss
"knøtter" og smågut-
ter.

Jeg var på alle
hjemmekampene til
AaFK og visste hvor
alle hullene i netting-
gjerdet rundt Aksla
Stadion var, men bor-
tekampene, selv om
de ble spilt i Langevå-
gen, Ulsteinvik, Velle-
dalen eller Molde, var
det på den tid vanske-
lig å få med seg.

I begynnelsen av
60 åra hadde AaFK et
godt lag som gjorde
det bra i kvalifisering-
en til Landsdelsserien.
1-1 mot Gjøvik Lyn i
Gjøvik fikk entusias-
men til å øke. Interes-
sen for laget var stor
og det var mange som
ventet på Utstillings-
plassen når de retur-

nerte om natta, jeg
og.

Dessverre ble det
tap i returoppgjøret 1-
2 med 12000 tilskuere
på Aksla stadion.

I 1962 kom AaFK til
4.runde i cupen og
spilte uavgjort mot
Brann i Bergen, om-
kampen mot Kniksen
og flere landslagspil-

lere var en kamp alle
så frem til.

Entusiasmen var til
å ta og føle på, ikke
minst hos meg. Sam-
men med en kamerat
klatret jeg opp i fjell-
siden av Åksla og
skrev "Heia AaFK"
med store hvite bok-
staver, ikke akkurat i
noen Terje Fagermo-
stil, men et symbol på
vår støtte til våre store
idoler. "Verket" ble
stående i mange år og
jeg har sett det igjen
på mange prospekt-
kort fra Ålesund.
Brann vant, det til
tross, 2-1.

Jeg spilte fotball for
AaFK som knøtt og
opp til juniornivå da
jeg som 17-åring søk-
te meg inn på forsva-
rets skoler.

At AaFK har gjort

noe med meg og med mange med liknende historie som har fulgt laget i tykt og tynt i alle år er nok forklarlig, men det å se horder med tusener av oransjekledde entusiastiske mennesker møtes i Oslo en helg i november virker bare helt utrolig.

Unge som eldre, med felles identitet, kledd i oransje og blått. Alle blide og forventningsfulle, entusiastiske og med det for øye å støtte de ellevise som entrer Ullevål's gressmatte i oransje drakt og som skal forsvare Ålesund og Sunnmøres ære mot Moldensere og Romsdalinger i et historisk slag.

Jeg må innrømme jeg svelget mange klumper jeg følte satt fast i halsen og kjente en tåre eller to presse på i øyekroken når Ålesundhymnen ble

spilt for 15000 oransjekledde i Spikersuppa midt i hjertet av Oslo. 15000 mennesker som sikkert hadde samme stolte følelser som jeg, og en moldenser som hastet forbi, travelt opptatt med å skjule det blå skjerfet sitt under jakka, på vei til det Romsdalske teltet på Youngstorget.

Hva er det som skjer med oss, rolige, stolte og jordnære sunnmøringer.

At jeg og mine likesinnede kan "gå bananas" og vise slik en entusiasme og identifisere oss i en slik setting er forståelig, men at så mange som knapt nok har hatt et forhold til fotball tidligere og i en større perifer avstand fra Color Line Stadion, ja, også fra andre landsdeler, kan vise en slik samhörighet og identifisere seg så sterkt

med de oransje og blå er helt fantastisk.

AaFK gjør noe med deg.....

AaFK har lyktes i å skape et fellesskap som vi kan identifisere oss med, de har skapt holdninger, positivitet og en interesse som vi kan være stolt av alle sammen.

Med verdigrunnlag som *Engasjert, Folkelig, Ansvarlig* har klubben bevist at de får til noe, at de har noe å vise frem.

At vi på det forblåste nordvestlandet ikke bare har flotte fjell, vakre fjorder, masse industri og Norges vakreste by, men nå også et fotballag som vi er veldig stolte av og som gjør det så bra, så får det heller være at vi betaler en romsdaling for å trene dem og mange utlendinger til å spille for

oss, bare de bærer drakta med stolthet og kjemper for laget og folket.

Følelsene med det å kunne identifisere seg med AaFK denne cupfinalehelga i Oslo har vært en opplevelse som kan sies å være "once in a lifetime".

Følelsen av fellesskapet, utviklingen i selve kampen som kan sammenlignes med den beste Hitchcock film, at VI vant til slutt og til sist men ikke minst at det var Molde VI slo.

-ÅaFK har gjort noe med meg.....

*Ha en God Jul
Og et riktig Godt Nytt
fotballår!*

*Arne Aasen
Eks OM*

Brødrenes RUNER

Br. Magne Andreas Storeide

Det beste med julen er å vente på den

ner å ta vare på seg selv pga. rus. Heldigvis finnes det organisasjoner som Frelsesarmeen og Blå Kors som ordner til julefeiring for mange av disse, ære være disse ildsjelene og deres flotte evne til å vise uselvvisk omsorg på. Mine tanker går også til de som har mistet noen av sine kjære. Savn og lengsler kan være ekstra tunge å bære i høytider, kanskje spesielt i julen.

Juleforberedelser kan være så mangt, det vaskes og pyntes i hjemmet, det skures og tørkes støv, det bakes og handles, skri-

ves julekort og julemailer. Det gjøres avtaler om ditt og datt, julenøk og julenøtter, julekonserter som varer til langt på natt og juletre med juletræfotter som skal kjøpes inn. For noen er dette dessverre blodig alvor. Det er bare å si ordet JUL og vi kjenner blodtrykket og pulsen stige faretruende. Man MÅ ikke være perfeksjonist på alt fordi det er jul, kanskje er det nettopp den tiden på året man IKKE skal være perfeksjonist. Jeg tror det kan lønne seg å stoppe litt opp i julehysteriet og spørre seg selv om hva som

Advent er ventetiden før jul og ordet advent betyr egentlig Herren komme. For meg er selve adventstiden mye av det som definerer julen, selve romjulen er jo bare en snau uke. Det er denne herlige tiden med så mange forventningsfulle store og små som gir meg den gode julestemningen.

For mange er det ikke "Glade jul...." De svakstilte gruppene i samfunnet kommer ekstra godt til syne i julen, det er faktisk slik at ikke alle har råd eller mulighet til å feire jul. Noen føler seg dessverre tvunget til å melde seg ut pga. det stadig økende kommersielle presset, mens andre ikke ev-

er viktig for deg og dine i julen. Mine gode juleminner handler ikke om støvfrie kroker, men om tanke og tid for hverandre. Dersom invitasjonene står i kø og man ikke rekker å delta på alt av julefester, vennsammenkomster og besøk, kan man ta igjen dette på nyåret. Tiden etter jul skal jo også være en hyggelig tid.

Heldigvis er det

madammen som tar seg av det meste av julegavene hos oss. Julegaver er først og fremst til barn, jeg finner det like fascinerende hvert år å se den iveren og uutholdelige spenningen de får av innpakkede saker. Men også vi voksne liker gaver, i hvert fall gjør jeg det og jeg har forstått at dette med gaver ikke er noen spøk. Det var i hvert fall ikke mye spøk å spore hos madammen etter at jeg begikk det fatale feilgrep å gi henne et strykejern en jul. Det kreves kompetanse og omtanke å finne rett gave til rett person. Å gi feil gave til feil person kan som jeg har erfart få uheldige følger. I bunn og grunn skal en gave vise at du kjenner mottaker og være et ønske om kontakt, hva

er da bedre enn å gi hverandre litt tid? I fjor kjøpte jeg to teaterbilletter, en til meg og en til Madammen (noe har jeg da lært!) De ble i hvert fall godt mottatt.

For de som ikke tror på julenisse og hans reinsdyr (jeg går ut fra alle i det minste tror på nissen?) så kan jeg bare nevne at biologene heller ikke er kjent med flygende reinsdyr. Imidlertid anslås det å finnes ca. 300.000 levende organismer som ikke er klassifisert. Selv om de fleste av disse er insekter kan det ikke utelukkes at en av disse artene faktisk er flygende reinsdyr. Jeg bare nevner det!

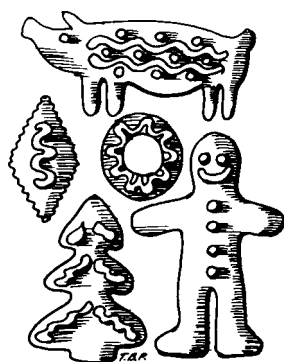
Jeg vil med dette ønske alle mine Brødre og deres familier

en Riktig God Jul og et Godt Nytt År!

Med vennlig hilsen

Br. Magne Storeide

Neste RUNERISSER

Br. Arve Sindre Fjærli

Referat fra våre møter . . .

10. sept. 2009

Etter at Torsdagsvisa behørlig ble sunget, traktert av pianør EksDSS Arnfinn Hoseth, ble vi servert en nydelig Biff Stroganoff.

Undermester Martin Andreassen takket for seg som leder for ettermøtene de siste to åra og hyllet samarbeidet og innsatsen til "ettermøtekomiteen" og arrangementkomiteen.

En spesiell takk gikk til Per Slettfjerdings, Kjell Hole, Sigbjørn Sæter, Anton Østraat, Arvid Brevik og Ole Arne Nybø for den ekstra innsatsen disse har vist i perioden med å bistå "ettermøtekomiteen". Overmester Kåre Furnes minnet, med et smil om munnen, om at enhver komite sitter til en ny er utnevnt.

UM takket for mat og annonserte kaffe og konfekt i salongen.

Ref.

EOM Arne Aasen

Fredag 30. oktober i år feiret Loge nr. 7 Ragnvald Mørejarl fra Ålesund sin 90 års dag

Logen sin stiftelsesdag var 29. oktober 1919.

Gjestene ble ønsket velkommen av OM Gunnar Eikeland og fru Reidun og fikk deretter servert en aperitiff.

Byens andre Loger var godt representert med OM Pål Selbervik m/frue fra Loge nr. 82 Vesterveg, UM Per Helge Henningsen m/frue fra Loge nr. 23 Gange-Rolv og fra Rebekkalair nr. 7 Møre HM Lisbeth Støhle m/ektemann, og fra Leir nr. 4 De Tre Søylar Sekr. Nils Erik Møller m/frue.

For øvrig ved hovedbordet var plassert Eks Stor Skm Per Arne Vidnes m/frue, Storrepr. Inge Olsbø m/frue og fung. Eks OM Norleif Korsnes m/frue. Det ble hilst fra de respektive loger og leirer med taler og overrekkelse av gaver. Tilslutt hilste og takker søster Inger Fuglseth for at de etterlatte damer av vår brødre var invitert til festen.

UM John Breivik m/frue ledet bordsetet med stor dyktighet og takket spesielt søstrene Karin og Magnhild for dekorasjon av festbordet.

OM Gunnar Eikeland innledet talene med en opplysende innlegg som han hadde kalt, Loge Ragnvald Mørejarl - slik jeg ser det. Og flere fulgte videre opp.

OM og br. Arne Edvardsen foredro i sammen et historisk tilbakeblikk loge Rangvald Mørejarl sin historie med mange muntre innslag.

Forsamlingen fikk nylig underholding med sang og musikk under middagen fra ensamblet Brødrene Skvettvik. OM Pål Selbervik fra loge Vesterveg takket behørlig for maten, og før salen ble behørlig innredet for kveldens dansetilstelning takket visevert UM John Breivik våre søstre fra loge nr 6 St. Veronika som gjorde kvelden uforglemmelig som servitører, for oss gjester.

Festen varte ut i de små timer og de som ikke var tilstede kan bare

Bror Arne Edvardsen og OM Gunnar Eikeland under sin fremføring av Loge nr. 7 Ragnvald Mørejarls 90 årige historie.

En feststemt forsamling.

En stabbestein med knallgod replikk –
alltid med et smil og et lunt blikk.
Hans store hobbys navn er det mange av overalt –
slår du på blir det varmt og ikke kaldt –
Han har en hyggelig og trivelig kone –
sjøl er han det vi kalte Aspebone!

Svarene leveres som vanlig skriftlig på rød juleserviett til SOGA-komiteen.
Svarfristen er satt til kl. 23.12 den 10. desember 2009.
Premieringen foretas på stedet – komiteen er eneveldig!
3 Cognac av ypperste merke tilfaller som vanlig komiteen.

Turen vi alle snakker om!

Øigardseter Fjellstue fikk vi helt for oss selv—og det satt vi pris på!

En flott fottur i Rondane!

Med to busser startet vi fra Øigardseter Fjellstue lørdag morgen, i nydelig høstvær.

Turlederne Anna Ulmo og Knut Ola Linløkken fortalte om steder og historie på bussturen til Mysusæter, hvor de forskjellige turgruppene skiltes.

Vår gruppe kjørte videre til Spranget som er søndre grense til Rondane nasjonalpark.

Denne er en av våre første nasjonalparker, opprettet i 1962.

Her var det slutt på bussturen, og vi tok farvel med vår utmerkede sjåfør Olav Aass.

Første etappe for oss 26 fjellvandrere var på gruset vei til Rondvassbu, og underveis med korte stopp fortalte Anna

og Knut om fjellene og naturen vi kunne beskue.

Interessant var det å se steinbua Krokutbekkhytta, og å høre historier om personer som hadde benyttet den.

Etter en lang marsj på veien ser vi omsider Rondvassbu. Vakkert beliggende ved sydenden av Rondvatnet 1167 moh.

Fra en beskjeden start som privat jakthytte i 1903, overtok Turistforeningen hytta i 1927 og har gradvis bygget den ut til det vi ser i dag. Et flott hytteanlegg og en av de største som DNT eier og driver.

Her hadde vi rast i solveggen, nistepakker og termos kom frem og det var god stemning i gruppen. Et stort fat med nystekte vafler ble budt

frem sammen med feit rømme og syltetøy.

Snaddermat. Sannelig ble det også observert nytelse av sigar og pils, storslått!

Men velværen varte ikke lenge, nå skulle vi til fjells. Langs Jutulhogget gikk vi opp mot flatere lende, og i Vesterveg mot Peer Gynt-hytta. Underveis fortalte våre to turledere om livet i fjellet, om jakt og fangst som har vært så viktig helt fra gammel tid. Vi fikk se dyregraver for fangst av reinsdyr, rester av ledegjerder og bogestiller, alt anlagt med hardt fysisk arbeid og stor kunnskap. Mange mennesker deltok i dette og utfallet av fangsten var av stor betydning for matsituasjonen i området.

Vi stoppet ved Ljosåbue, en

Bedre sted i DET været kan man ikke tenke seg enn Peer Gynthytta—og med rømmevafler!

flott steinbu 1351 moh, og fikk høre historier om personer som hadde bygget og benyttet denne som base for ferdsel og jakt.

Været var fantastisk, vindstille og sol fra blå himmel, stor takk til komiteen for dette bidraget.

Men det var stein overalt, mye stein med spor fra fjerne istider.

Rondane har 10 topper over 2000 moh, med Rondeslottet som er høyest med 2183 moh.

Nå gikk vi nedover mot Peer Gynt hytta, fin sti og flott utsikt i alle retninger. Anna og Knut fortalte, dette ga oss et stort utbytte av turen.

Ved Peer Gynt-hytta hadde vi rast ved Uløyhytta, en gammel fangsthytte som blant andre har gitt nattely til P. Chr. Asbjørnsen og følge på sine jaktturet etter rein og historier.

Kanskje var det her at noen av historiene om Ibsens Peer Gynt ble til?

Peer Gynt hytta og nærliggende småhytter er i privat eie

og drift, og vi ble fortalt at noen ildsjeler hadde lagt ned et stort arbeide med å restaurere og bygge ut anlegget. Så vidt vi kunne se gjort på en fin måte med mye bruk av stein, men i god norsk ånd motarbeidet av nasjonale og lokale byråkrater og andre tverrdrivere!

Mye stor og lagdelt stein her, flott natur å beskue når vi gikk på brua over elva vesle Ula.

Siste etappe gikk vi mot Smuksjøseter, først i litt myrlendt terreng, så litt oppover og tilslutt nedover, men hele tiden på solsiden.

"For et vakkert stykke Norge, det er noget at be-

glo" (sitat fra åndsverket om Landebussen).

Vel verd å se seg tilbake på den flotte natur vi hadde gått i.

Vel ankommet Smuksjøseter fjellstue 1121moh, lot mange seg friste til å nyte CO2 holdig maltedrikk, men innenfor klimakvotens beskjedne grenser.

Takk for en flott fjelltur, takk til Anna og Knut som brukte denne flotte dagen på oss i Vesterveg.

Takk også til turkomiteen for arrangementet og været, og takk til alle 26 i gruppen som var med å løfte turen fra teori til handling.

"Og alle beina kom heile heim".

Så kom Olavsbussen og kjørte oss til Øigardseter.

*Med hilsen i Vennskap,
Kjærlighet og Sannhet*

Br. Terje Gjøsund.

Her nytes den vakreste dagen værmesig for hele høsten 2009! Brr. Kjell Hole, Frode Tafjord, Knut Berge Eriksen og bakhodet til br. Arne Aasen samt hyggelige damefølger utenfor Peer Gynthytt.

Logetur til Høvringen.

Så var det tid for ny tur i regi av loge Vesterveg. En dyktig arrangementskomité bestående av Martin Andreassen, Roger Pedersen, Ingvar Rishaug, Rodney Hildre, Svein Rune Tenfjord og primus motor Terje Westad hadde tydeligvis lagt seg i selen for at alle brødre og ledsagere skulle ha en utbytterik og opplevelsesrik helgetur til Høvringen og Øigardseter Fjellstue.

I tillegg til planleggingsmøter, hadde Terje og Liv Westad flere turer til Øigardseter for å gjøre avtaler og best mulig sikre seg at alt skulle gå som forventet. Sammen med vertskapet på Øigardseter, Kari og Arne Hovengen ble det meste fastlagt. Her ble ingenting overlatt til tilfeldighetene. Alt fra priser, romplassering, bordplassering, menyer, tidskjema... ja alt var planlagt. Vi har ikke helt fått klarhet i hvem som hadde ansvaret for "værbestillingen", men etter mye

dårlig vær hjemme skulle vi også få oppleve noen fantastiske fineværsdager på høyfjellet.

Avreise for turen var fredag 18. september.

Totalt 87 deltakere skulle fraktes langs E39 fra Ålesund til Høvringen, og vi var fordelt på 2 busser. Den første busen, med Olav Aass i fører-setet og Terje Westad som reiseleder, startet fra Rutebilstasjonen kl 0845. Den andre busen, med Olav Hodder i fører-setet og Ingvar Rishaug som reiseleder, startet fra rutebilstasjonen kl 14.

I begge bussene var det rikelige muligheter for servering, og "pengeinnkreverne" var utstyrt med gammeldags billettveske, slik vi husker fra Landeruta. Stemninga ble etter hvert høy, med allsang og i Buss 2 hadde vi til og med eget orkester. Endre Flatvad hadde med trommer, Rodney Hildre gitar og Ingvar Rishaug munnspill, det bidro selvfølgelig til

at allsangen fikk en ekstra dimensjon.

På Horgheim var det planlagt "pitstop" med beinstrekk og tissepause.

Ved ankomst Øigardseter ble alle henvist til sine overnattingssteder, noen i hus og andre i hytter. De som ankom i Buss 1 hadde lunsj ved ankomst, mens vi i Buss 2 ankom i god tid før felles middag. Da ble vi også presentert for vårt hyggelige vertskap.

Etter god mat og "takkmaten-tale" av Siri Andreassen, forflyttet de fleste seg inn i peisestua. Her hadde vårt medbrakte husorkester startet oppvarmingen. Men før "konserten" startet for alvor, fikk vi et meget interessant kulturelt innslag av Gro Heitkøtter med utgangspunkt i "I Heitkøtters fotspor". I ord og toner fortalte hun om engasjerte og initiativrike forfedre, som hadde gått i spissen for opprettelsen av Norges første nasjonalpark i Rondane.

Husorkesteret sørget for en munter avslutning på kvelden, med Terje Westad som ivrig hip-hop danser. Noen køyet tidlig, og vi vet ærlig talt ikke hvem som "slukket lyset" denne kvelden.

Lørdag 19. september.

Etter en god natts søvn, var det opp i åttetida for frokost. Dette var også anledningen for å smøre matpakker med tanke på forestående utflukter.

Våre guider, ekteparet Anna Ulmo og Knut Ola Linløkken, spiste frokost sammen med oss. Og de fortalte i grove trekk om turene.

UTFLUKTER.

Mens noen forble i nærområdet og inntok lunsj på Øigardseter, ankommer resten først nærmere middag rundt kl 19. Som vanlig et hyggelig bordsete, med svært god mat og takk-for-maten-tale av Sindre Olsbø.

Etter en lang dag på Norges tak, smakte maten utrolig godt. Vi kjente på kroppen at vi hadde hatt en laaang dag i frisk luft. Vi var også glade for at guidene ville spise middag sammen med oss.

Dette var kvelden vi skulle ta ut "det siste". Litt live-musikk, men cd'en sørget for det meste av rytmer denne kvelden. Vi var spredt over hele loka-

let og praten gikk livlig, det var tydelig at folk koste seg. Heller ikke denne kvelden kan vi redegjøre for hvem som "slukket lyset", men denne gangen har vi en kvalifisert mistanke, med bakgrunn i barregningen (Heia SIF!!).

Søndag 20. september.

Dagen for avreise, og mange trøtte tryner til frokost.

Etter pakkingen tok vi en kort busstur til Putten. Vi ruslet mot Utsikten, og friskluften så ut til å behage mange av oss. Og Utsikten er et berettiget navn på dette utsiktspunktet. Vi ser helt til våre høyeste fjell i Jotunheimen.

Før vi returnerte til Øigardseter for lunsj, tar vi turen nedom kapellet på Putten. Et intimt og stemningsfullt kapell, hvor vi framførte allsang med Torsdagsvisa.

Rundt kl 14, etter en heftig kamp om saltkjøttet til lunsj, satte vi oss i bussene og startet på hjemturen. Også på returen ble det et kort stopp på Horgheim før sist etappe hjem.

Takk til dyktige arrangører!

Takk til dyktige sjåfører!

Og takk til trivelig turfølge!

Mvh

Ann Mari og Knut Rogne

Fjellkapellet på Putten Seter ble besøkt søndag før lunsj. "Kapellan" Terje Westad ledet an da "menigheten" sang Torsdagsvisa med stor innlevelse og andakt. En fin stund på fjellheimen.

På Nisseloftet i Heidal fikk vi tatt dette bildet — Br. Svein Engvik i forgrunnen!

Høvringentur 18. – 20. september 2009

Lørdag 19. var det valgfri tur. Men de fleste hadde på forhånd meldt seg på den turen som passet best. Noen av oss mindre spreke/skadede skulle på busstur.

Etter å ha satt av de spreke på Mysuseter gikk turen tilbake til Otta og ned til Sjoa. Her går elva Sjoa gjennom bygda. Og deler av elva går i viltre stryk. Den har nedbørsfeltet sitt i Jotunheimen Nasjonalpark og er varig verna mot utbygging. Dette er ikke minst alle som driv med elvesport glade for. Her finner en Norges riksanlegg for elvepadling, og regnes som en av de beste padleelvene i verden. Her er også flere selskap som driver rafting eller

elvepadling med store gummiplåter der de fleste kan være med.

Så gikk turen videre oppover Heidal. Og Terje fortalte om de velstelte tømmerhusene på hver en gård, og at Heidal med rette blir kalt Norges største levende museum. Terje fortalte at da han og Liv første gang ville utforske Heidal, så ringte han og bestilte rom på Heidal pensjonat. De ble noe betenkt ved første inntrykk, men tok inn og bestilte mat og vin. Vinen som ble skjenket var full av småkorker, noe Terje bemerket. Da kom serveringsdamen med en ny flaske, satt den bestemt i bordet og ba ham åpne den selv. Da var det bare en ting å gjøre. Ta det med godt humør, og en erfaring rikere.

Etter en kort busstur stanset vi hos Heidal Nisseloft og Husflid. Her ble vi først orientert om familien Sandvoll som har bygget opp et særegent tun med diverse verksteder og eget utsalg av tredreing og andre trearbeider. Rosemaling, nisser og troll. Her var også et galleri med flere gjesteutstillere. Den originale Heidalnissen har fire fingrer og kan kun kjøpes på Nisseloftet. Det var et populært kjøp for flere av oss. Helge Sandvoll var guiden vår her.

På turen videre passerte vi Heidal Kyrkje som ble reist på gamle tufter etter en brann i 1933. Den gamle kirka som var landskjent for den fine treskurden med akantusmotiv, var fra 1754.

Tette ved hovedkirka står den eldgamle Bjølstad-Kyrkja

På gården Søre Harildstad hadde vi pause med guding

som er restaurert og ble vigsla på nytt i 1964. Portalstavanene i kirka er svært interessante. De er fra den første kirka i bygda, trolig fra 1000-tallet. Et annet klenodium i Bjølstad-kapellet er et krusifiks som er laget i Frankrike rundt år 1200.

Nå var det tid for noe å bite i. Turen gikk bort og opp smale veier trygt kjørt av Olav Aass. Stoppestedet var Søre Harildstad, en restaurert gammel gård fra 1770. Eieren Liv-Mari Harildstad fortalte en levende historie om gardens mange bygninger, om lafting og trenagler mv. Og vi ble servert vafler og kaffe. Liv-Mari var innfødt i dalen, men hadde vært gift med en kar fra Ålesund så ho kjente sunnmøringene. Mannen hadde imidlertid flyttet ut, så nå så hun seg om etter ny kar. Så om det var noen..... Et åpent frieri til hvem det måtte bli.

Så bar det mot Randsverk. Til venstre i krysset har vi Sjødalen, en av de vakreste fjelldalene i landet og innfallsport til Øst-Jotunheimen med turmål som er kjent langt utover landegrensene. Her er den

kjente Besseggen som en kan gå som dagstur. Kjører en videre sørover kommer man til Beitostølen og Fagernes.

Vel vi tok til høyre i krysset og passerte Lemonsjøen retning Vågå. Lemonsjøen/Randsverkområdet er kjent for sine rike jakt og fiskemu-

som handelssentrum og fikk bystatus i år 2000.

Så bar det tilbake til Høvingen og et herlig måltid mens vi ventet på de spreke.

Takk for en fin og opplevelsesrik tur.

Hilsen Johanne og Svein.

Helge Sandvoll som driver Nisseloftet i Heidal forteller oss om Heidalsnissen med stor innlevelse. En ekte Heidalsnisse har bare 4 fingre på hver hånd!

Vi hadde vel ikke bruk for Turistforeningens røde T'er den dagen for maken til guider har vel få fått oppleve. Stor takk til Anna Ulmo og hennes mann Knut Ola Linløkken. Knut Ola ba pent om få være med på turen!

Gode turfølgje!

Takk for at vi fekk følgje døkk gjennom vårt kulturlandskap – på ein tur som heile vegen kan syne oss bruken, ikkje forbruket, av naturen så langt attende i tid som da dei fyrste menneske følgde reinshopen; det var der maten kunne finnast.

Peder Chr. Asbjørnsen og Sigrid Undset har også vore gjestar og gått turen før døkk. Dei var flinke til å skildre fjell; det største inntrykket fekk dei av folket og kulturen.

Ibsens Peer Gynt og Undsets Kristin Lavransdatter er produktet av desse turane.

Åsmund Olavson Vinje kom frå Østerdal-sida; han samla dagboksnotatane sine i "Ferdaminne frå sumaren 1860. Særleg kvinnene han møtte, gav inntrykk; det er dei som oftast blir sitert:

"- "Du seier at Runden er fager du," sa ei kone på Stavsbyøy "nei, stygg er han som den vonde sjølv, og når han kjem heim med sin snøgufts og vind, haust og vinter, so er her

mest ikkje verande til for folk og troll."

Denne kona likjest alle bondefolk, som finn det flate land fagert, og store fjell og djupe dalar og avgrunnar stygge, altso beint imot noverande kunstmak. Liksom bonden tenkjer no, tok ogso kunstmaken det ikring tvo hundrad år sidan. Det er med kunstmaken som med skurden på kleddom, at fjellbonden er ikring hundrad år eller mindre tilbake i tidi, og om hundrad år vil truleg han sitja med vår kunstmak og kledebunad.

Bonden finn fagert det som endefram er det; men gagnleg må det ogso vera; det må liksom vera mat i det attåt, for elles er det stygt i hans augo. Og derfor er det greitt at Ronden er stygg, for der veks det knapt eit grønt strå.

I Raumsdalen hadde ein mann bygt opp eit stabbur utanfor vindauga sitt og dermed skygt bort synet til vatnet og lid og fjell: "Det fagraste som til er, det er stabburet, for der er korn og mjød og kjøt og flesk," sa han da presten skjende på honom for dette."

I Folldal møtte Vinje 75 år gamle Malene som slo følgje til Hjerkinns for å sjå på kongen som var på veg til Trondheim. Ho "pitla so lett som ei rjupe tri mil fram til Hjerkinns."

Ved Hjerkinns hø var det pause "og sette oss imillom til å kvile på ein mosut stein og såg rjupor og telegrafstolpar og Rondane og Snøhetta eit par mil i vest. Eit tysk par hadde passert og engelskmenn, danske, franske og Christiania folk som alle utropa på kvart sitt mål at her var stort og fagert." Vinje oversette for Malene "so såg ho stivt på meg

og spurde om alle desse folk var galne, som kunne lika godt slik styggedom. Malene sa; "Hu, her er fælt stygt og audt her."

Mest 150 år har gått sidan Vinje var på gjenomreise; kunstmaken og klededrakta til by-folket frå Ålesund og bøndene frå dalen er vel ikkje så ulike lenger!

Det er kanskje heller ikkje lenger slik som Vinje sa at "desse gudbrandsdalske folk merker seg ut ved sin vene skapnad for det meste. Det er visst det fagraste folkeferd i heile landet.

Det er rart med det, at alt det som høyrer til Øysterdalen eller Gudbrandsdalen stend eit steg lenger framme enn grannane sine i nord og vest."

Takk til Asbjørnsen, Vinje og Undset som kunne lytte, tenkje og bokføre.

Mange i dag kjenner seg att i Kristin Lavransdatter, handlinga i Peer Gynt er dagsaktuell og versa til Vinje får klårare fram det vi føler og tenkjer .

*Frå byen det berer. Eg lyfter på hatt.
Gud veit no den dagen, når dit eg kjem att`.*

*Og derfor til fjells vil eg draga som døl,
Og kjenningar finna og gløyma meg sjølv.*

*Her er so vent det kan meg grøta,
for det om eg er vaksen kar,
for dal og fjell og sol meg møta
som heime da eg liten var.*

"Alle" er vel samde i at fjellet er vakkert i år 2009.

Særleg vakkert kan vere i haustdrakt når Terje Westad fekk ordna til ein varm og solblank dag,

Den beste i heile sommar!

Vi blir glade i det vakre; trur "vakker" kan få ei djupare meing om ein får kunnskap om all steinen, plantene, dyrelivet og historiene.

Ein vil ta vare på det ein er glad i – naturen og kulturen fortener det.

Det var enkelt og gjevande å få dele kunnskap med ålesundingane på norddalsdialekt. Talemålet er jo også ein del av kulturlandskapet!

Vi let Olav Aukrust frå Lom få siste ordet denne gongen:

Fjell-Norig

*Du salme i skogen, der vindsus syng kvar linnvers natt,
Du helsing frå villmark og vegras og lyng – stødt kjem du att.
Frå brisken den beiske og fine og stride,
Frå fjellheim og viggur og vindheimar vide
kjem du, mitt hjarta til sorg og til trøyst,
du Fjell-Norigs inste, upphavlege røyst.*

**Beste helsing og takk for turen!
Anna Ulmo og Knut Ola Linløkken**

(Det hadde vore triveleg med ei repetisjonsøving!)

Red.anm:

**Det skal dere to få sjansen til om ikke så lenge!
Takk til dere begge fra Terje!**

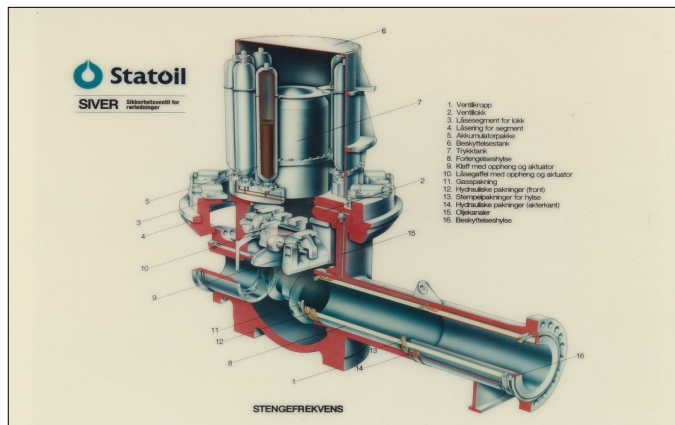
Oljeeventyret på Kvennaneset

Oljeeventyret startet på Kvennaneset da Liaaen Engineering AS ble etablert i år 1984. Bror Odd Karlsen ble ansatt i bedriften 1984 mens Bror Jarle Rødseth først startet i 1985. En av de første oppgavene vi hadde var å konstruere en sikkerhetsventil for undervannsrørledninger.

Oppgaven kom som et resultat av Piper Alfa ulykken i Nordsjøen. Oljeselskapene ble pålagt å utvikle sikkerhetsventiler for å beskytte offshore installasjonene.

SIVER

SIVER ventilen så dagslys i 1986, det var en klapperventil av størrelse 20" og med et konstruksjonstrykk på 154 bar. Ventilen var planlagt for å beskytte Snorreplattformen når den var ferdig bygget. Byggingen av ventilen var ferdig for testing året etter, og var testet ut ved Norges Undervannsteknologi Senter, Nutec i Bergen. Testet først på land, siden på 20 meters dyp og tilslutt på 80 meters dyp. Ferdig kvalifisert for bruk under vann i 1988. Det ble foretatt en kostnadsanalyse og Mynndighetene med Oljedirektoratet i spissen ga dispensasjon fra sitt eget krav om å sikre plattformene med en sikkerhetsventil.

VVK

Da var det bare å gripe fatt i neste type ventil siden vi hadde etablert et miljø for ventiler på Liaaen.

Den neste ventilen ble en kuleventil hvor det kunne gjøres vedlikehold på vitale innvendige deler uten å ta den opp fra havbunnen. Dette var starten på VVK-ventilen (Vedlikehold Vennlig Kuleventil)

Dette var mindre størrelser, bare 6" og 10" ventiler, men med samme trykk-klasse.

Det ble produsert ventiler av denne typen som står på Veslefrikk-Feltet som ligg 145 km vest for Bergen. Feltet reservoaret var på 230 millioner fat olje og 4.3 milliarder kubikk meter gass.

MIG

Tredje store utviklingsprosjekt var for Draugen Feltet. Denne gangen ble det en 5 1/8" Gateventil med trykk-klasse 5000 psi, dvs 345 bar. Ventilen

var ferdig utviklet ved Liaaen Engineering i 1988. Kvalifikasjonstestet 1989 og installert på Draugenfeltet i 1991 og på Statfjord-Feltet i 1993 i et antall av over 20 stk til sammen. Det var i år 2003 gjort vellykkede vedlikeholdsoperasjoner på to av ventilene.

CRM

Til reparasjon av rørledninger under vann ble det også utviklet verktøy for å fjerne betong på rørledningen, kutte røret og sveise inn nye deler av rør.

NorFra Prosjektet

Nå var tiden endret seg, vi kom i en litt annen posisjon. Vi startet å jobbe for Oljeselskapene på konsulentbasis. Grunnen var at utviklingsbudsjettene ble mindre og mindre også hos de store Oljeselskapene som Hydro, Statoil, Saga og andre.

Bror Jarle kom med i ventilgruppen som skulle skaffe frem sto-

re ventiler til rørledningen som var planlagt fra Draupner Plattformen til Dunkerque på kysten av Frankrike.

Dette var verdens lengste undervannsrørledning den gangen. Rørledningen hadde en dimensjon på 42" så nå ble det litt dimensjoner å forholde seg til. 3 kuleventiler på 42" og 4 kuleventiler ble levert til Draupner Plattformen. 42" ventilene var så store og tunge (over 40 tonn) så de måtte demonteres etter test i Italia og bygges opp igjen ombord på plattformen, og testet på nytt.

Ventilen ble bygget på en italiensk ventilfabrikk, selv for denne fabrikken var denne den største ventilen som hadde blitt bygget hittil. Den kvelden ventilen var ferdig kvalifisert feiret alle med "verdenes største" champagne (ikke bare en).

På landfallstasjonen i Frankrike ble det montert to 42" Kuleventiler og tre 42" Gateventiler samt en 36" Kuleventil på terminalen. Dette var en erfaring å ta med seg på godt og vondt. Vi jobbet i prosjektet i over 3 år så vi ble ganske godt kjent med hverandre. Problemløsning på dagtid og mye god fransk mat og vin på kveldstid (av og til på natta).

Åsgard

I 1996 kom Bror Odd Karlsen inn i Statoils oppfølgingsgruppe for bygging av rørledningen av Åsgard Transport som er et 42" rør fra Åsgardfeltet, som ligger utenfor Rørvik, og til Kårstø. Rørledningen har en lengde på ca 700 km. Konkret for Bror Odd gikk jobben ut på å være med i utviklingen av en stor samlestasjon for produksjonen på Åsgardfeltet. Ventiler var selvsagt en viktig del av dette. Disse ble bygget i Italia slik at en stor del av tida ble tilbrakt der.

Alt utviklingsarbeidet for samlestasjonen ble gjort i Stavanger og bygging og uttesting ble gjort av Kværner Egersund.

Troll Prosjektet.

Troll prosjektet var bygget ut av Hydro. Her jobbet Bror Odd for Hydro mens Bror Jarle jobbet for Kværner Rosenberg. Dermed satt vi på hver sin side av bordet i alle møter, Odd krevde og Jarle argumenterte og protesterte. Vi hadde mang en hard diskusjon, men etter at dagens jobb var slutt, gikk vi alltid ut og spiste middag i lag. (det ble vel også et par øl i ny og ne).

Her var leveransen ventil oppfølging i Italia og Skottland Dunfirmline. Det var masse ventiler på 6" og 10" med trykkklasse opp til 345 bar.

Statfjord Senfase

I 2004 ble det besluttet at Statfjord skulle konverteres fra oljeproduksjon til gassproduksjon. I en rekke år hadde det blitt injisert gass som trykkstøtte for å holde produksjonen oppe. Denne gassen ble besluttet hentet opp fra reservoaret.

Det ble inngått en avtale med Storbritannia om at denne gassen skulle leveres via den eksisterende gassledningen som går fra Brent (Flagslinjen) til Saint Fergus i Scotland. For å føre gassen fra Statfjord til Flags ble det bygget en 32" rørledning med koblingsstasjoner i hver ende.

Bror Odd var med i Statoilteamet som var ansvarlig for utviklingsarbeidet av undervannsstasjonene og han hadde ansvaret for byggeoppfølging og testing av de samme.

Ormen Lange

Alle kjenner vel Ormen Lange prosjektet med rørledning på 42" rørledning fra Aukra til Sleipner plattformen. Herfra til landfall stasjonen i Easington går det en 44" rørledning. Vi hadde ansvaret for tre ventiler for installasjon på terminalen på Aukra. Fire 30" ventiler for installasjon oppe på plattformen og to 42" ventiler på havbunnen ved plattformen.

På landfallstasjonen levert vi tre Gateventiler hver på en vekt av over 90 tonn komplett.

Alle ventilene ble bygget i Italia så det ble 3 nye år i dette prosjektet, hvorav minst ett år med vin og spaghetti. Her fikk vi også en stor utfordring da vi fikk et havari under testefasen på en "thrust-blokk", hele "thrust-lageret" havarerte 4 uker før gassen skulle sette på.

Gassen fra Norge ble tent som planlagt i

avbrenningsfakkel 22. september 2006, alle var happy.

Gjøa Prosjektet

Gjøaprojektet dukket så opp etter at jeg hadde lovet meg og min familie å vende tilbake til utgangspunktet. Her hadde vi en virkelig utfordring da vi valgte å gå for en ny leverandør for å få opp flere alternative leverandører på store undervannsventiler. Dette medførte store forsinkelser, men alt er nå levert, men ikke glemt.

Dette er et resymé av det som to av medarbeiderne på Liaaen Teknologi har erfart i tiden som ansatte på Kvenneset.

Br. Jarle Rødseth og
Br. Odd Karlsen

SOGA

Året er 1963 - mitt møte med Ålesund

Min første faste stilling hadde eg som kontorassistent på kommunekasserarkontoret i Stranda kommune frå hausten 1956. Etter eit år søkte kommunekasseraren utdanningspermisjon og eg vart konstituert som kommunekasserar fram til 1. januar 1960. Då var det min tur å søkje permisjon for å gå på Norges kommunal- og sosialskole.

Våren 1963 vart eg tilsett som "hovud-bokholder" i Ålesund kommune og med kemner Gustav Meyer som sjef.

Den første tida bodde eg på Sylteviks Pensjonat i Kippervika med Berta Syltevik som vertinne. Ut på kvelden den første dagen banka det på døra mi og fru Syltevik kom inn.

Ho hadde fullt hus den kvelden, og no sto ein mann frå Geiranger nede i resepsjonen og var huslaus. Kunne han få dele rom med meg for ei natt? Kven var han? Han var næraste nabo med oss i Geiranger. Eg kunne naturlegvis ikkje seie nei. Eg var kanskje litt spent på kva neste dag ville by på. Ny jobb, ny sjef og nye medarbeidarar.

Ikkje før hadde min kjære nabo sovna før han snorka "verre enn verst". Det varte heile natta.

Spenning pluss øredøvande snorking hindra soving.

Dagsforma den første dagen i den nye jobben var ikkje på topp. Eg vart godt motteken av min nye sjef – kemner Gustav Meyer.

Mine første arbeidsoppgåver vart å skrive desisjonsmeldinger til kommunens desisjonsutvalg for fleire årsrekneskaps som – på grunn av sjukdom på kontoret – ikkje hadde blitt gjort.

Kemneren hadde eit stort kontor i Løvenvoldbygget 2. etasje, og eg fekk sitje saman

med Meyer på hans kontor i den tida eg arbeidde med dei gamle rekneskapa. Vi vart derfor raskt godt kjende.

Meyer hadde hatt helseproblemer og han måtte bruke blodfortynnande medisiner. Eg som hadde jobba på hotell i Geiranger i 5 somrar hadde eit heller avslappa forhold til alkohol, og under ein samtale om helseproblema hans nemnde eg at alkohol skulle vere godt for å tynne ut blodet. Det eg ikkje viste var at Gustav Meyer var ein av dei fremste i fråhaldsrørsla i Ålesund. Der og då fekk den nyttilsette hovudbokhaldaran "svar på tiltale".

Eg hadde stor respekt for dei "gode gamle sjefane" i kommunen – kemner Gustav Meyer, revisjonsjef Andreas Mjelva og rådmann Krabbe-Knudsen. Dei hadde ei ansvarskjensle overfor sin arbeidsgjevar og over for sine medarbeidarar som eg sette stor pris på. Eg trur eg gjekk i ein god skule frå første dag.

Gjennom sommarjobben min på Meroks Hotell på 50-talet kom eg i kontakt med mange frå Ålesund som år etter år budde på hotellet i ferien. Når eg traff dei på gata i Ålesund vart det gjerne ein

prat om Geiranger og om min jobb i Ålesund kommune.

Ein som eg kjende frå ungdomstida i Geiranger var Kåre Silseth. Han kom ein dag å spurde meg om eg kunne tenkje meg å bli med i Round Table – organisasjonen. Eg sa ja-takk og gjennom arbeidet i den organisasjonen fekk eg eit kontaktnett som eg har hatt stor nytte og glede av. Takk til Kåre.

Mitt første politiske verv i Ålesund kommune var som medlem i husleigenemnda der Johan Ratvik var leiar. Johan og Gullik (Johan Weiberg-Gulliksen kjende eg frå tidlegare) var på den tida sterkt engasjert i Sunnmøre Museum og Middelaldermuseum.

Det varte ikkje lenge før dei hadde fått meg engasjert både i Sunnmøre Museums- og Sunnmøre Museum. Kontaktskapande tid det og.

Johan Ratvik er min fadder i Odd Fellow. Gjennom Loge Vesterveg har eg/vi fått eit stort og godt kontaktnett. Takk til Johan Ratvik.

Etter nokre månader på Syltevik Pensjonat fekk vi kommunalt husvære i Caspersenhuset på Borgundvegen. Seinare kjøpte vi eit rekkjehus på Åse og budde der i 4 år. I 1975 flytta vi til nytt hus på Vegsundstranda. Yngstemann i familien var då 6 år. Han lengta tilbake til kameratane på Åse. Etter nokre døgn kom flg. indignerte utsegn: Først budde vi i Volsdalen, så flytta vi til Åse og no flytta vi til Vegsund. Det neste vil vel bli at vi flytter til Geiranger.

Vi har funne oss godt til rette i Ålesund. Vi kan ikkje tenkje oss å bryte opp med det sterke kontaktnettet vi har her.

GOD JUL

Ålesund, desember 2009.

Br. Are Homlong.

Julekort fra Juanita i siste liten til å være med i JuleSOGA!

May all your tomorrows be filled with happiness
and special blessing from the Lord,
May God almighty bless you with many more
Peace and Joy.

From
you
God
Juanita Tetteh
To Lege Nr. 82 Vestervag.

Merry Christmas
And a happy
New year

"Når nettene blir lange, og kulda setter inn....."

Ja, da vet vi at det nærmer seg jul igjen. Og slik som jeg husker det fra barndommen, så var det mye snø da. Men slik har det dessverre ikke vært de siste årene, og det savner jeg.

Snøen har mye med at jeg kommer i julestemning.

Min barndoms jul ble feiret i Sykkylven i lag med mor, far og tre søstre.

"Ja musemor er flittig...."

Mor og far laget i stand jul på tradisjonelt vis. De laget fåreribbe, fårerull, syltefisk og lutefisk. Verdens beste lutefisk! Og til den måtte vi ha hjemmebakt lefse til.

Nam,nam, jeg får nesten vann i munnen bare ved tanken.

Og så var det alle småkakene, syv sorter måtte det være. Spesielt husker jeg bordstabler, tyskeskiver, strandabakelse og smultringer.

Bordstabler og tyskeskiver lager mor fortsatt, men vi har tatt over lefse og strandabakelse og så får ho av oss.

Mor er utdannet skredder og sydde alle klærne våres. Hun sydde alltid noe nytt til jul, pluss de vi fikk i julegave.

Husker spesielt ei jul da hun hadde sydd oss fine buksedresser som vi skulle ha på oss på juleavslutningen på skolen. Den gang var hele skolen pluss foreldre og søsken samlet i gym-salen, med mye program av skolebarna. Alle dressene var i hver sin farge og med hvite bluser under vesten. Vi fikk mye skryt fordi de var så fine.

Noen dager senere hørte jeg mor si til far; "Ja, møbelstoff kan brukes til mye det!"

Hun var syerske på en møbelfabrikk.

"Og musefaren sier...."

Far var snekker på en møbelfabrikk, og før jul holdt han seg mye i kjelleren. Der vart det laget ski, dukkesenger, dukkehus

og mye annet. Det første ski-rennet jeg gikk, var på ski som far hadde laget.

Alt dette gjorde de etter at vi barna var i seng. Så det ble nok mange sene kvelder og lange netter.

Har ofte lurt på hvordan de fikk tid til alt.

"Og bestemora gjesper"

Nyttåret ble av og til feiret i Norddalen

hos farmor og onkel. Har berre et vagt minne om det, og det som sitter igjen er

minnene om et fakkel-tog fra fjellet og ned i bygda. De rente på ski nedover gamleveiene. Et flott syn i mørkret.

"Så hopper de, så danser de....."

Jeg flyttet hjemmefra som 17-åring, giftet meg og stiftet familie på Hildre. Vi fikk tre flotte barn.

Da vår eldste datter var tre år, bestemte vi oss for å lage våre egne juletradisjoner. Våre foreldre fikk

komme å feire i lag med oss, når det passet for dem.

Då var det bare å begynne og snekre sammen tradisjoner fra to familier inn i en. Det var egentlig ikke noe problem siden begge var vant til den tradisjonelle sunnmørske fåreribba, stekt eller dampet.

Rodney var vant med svinemør og tørka fårerull som ble dampet til middag, det måtte vi ha med. Jeg var vant med lutefisk i lefsebiter på lillejulaften, og heldigvis fikk også Rodney smaken på det.

Etter hvert laget vi lutefisken selv, etter fars oppskrift. Rodney har også blitt en kløpper til å bake lefser, for de hører med til lutefisken.

"Omsider kommer kvelden som alle venter på..."

Julefeiringen har også fått en annen dimensjon etter at det kom barnebarn. Nå har vi fire og vi nyter hvert et øyeblikk vi får i lag med dem. Dessverre får vi ikke feire jul i lag med dem hvert år, vi må jo dele med den andre familien. Men da tar vi

det igjen til nyttåret.

Sist jul var vi samlet alle her i Ålesund, så i år blir det ei rolig jul i lag med den ene sønnen vår. Vi skal ta imot julehøytiden og den freden den har, og kose oss i lag med familie og venner som vi er så glade i. I nyttåret samles barn, svigerbarn og barnebarn på hytta i Norddalen. Da håper vi på snø og godt ski – og akeføre. Dessverre er det slutt på fakkeltog.

Jeg vil takke Vesterveg for alle de flotte sammenkomstene dere har. Det er en opplevelse å få være med på dem.

Jeg vil spesielt nev-

ne den flotte turen vi hadde til Øigardseter Fjellstue på Høvringen i høst.

Det startet allerede på bussen, med orkester og allsang og mye god drikke, og godt humør.

Til og med været viste seg fra sin beste side, skulle egentlig bare mangle etter all nedbøren vi hadde hatt. Vi hadde et flott vertskap som laget nydelig mat til oss.

Fredagskvelden med husorkesteret og allsangen var bare en opplevelse.

På lørdag lå alt til rette for at alle skulle få en opplevelse etter egne valg og ønsker. Vi hadde en kjempe-

flott tur fra Spranget til Rondvassbu, så til Peer Gynt hytta og tilslutt til Smuksjøseter, i lag med flinke guider som fortalte villig vekk alt de kunne om Rondane.

Den andre turen gikk fra Mysusæter til Peer Gynt hytta og så til Smuksjøseter.

De som var på busstur til Heidal hadde vært og kjøpt seg noen flotte nisser til jul.

Søndag var det busstur til Putten Seter og så gikk vi ut til Utsikte. Skal si det var utsikt. Nydelig!!

Dere kan være stolte av det gode samholdet og den sammensveisa gjengen

dere er, og den lune humoren som alltid er der.

Til slutt vil jeg få ønske alle sammen en fredelig Jul og et knakkende Godt Nytt År.

Hilsen Sigrun Hildre

Noen få ord om Fellesmøter

Det er dessverre en kjensgjerning at fellesmøtene ikke besøkes av så mange brødre som møtene i egen loge.

Hva som gjør dette vet jeg ikke sikkert, men at disse møtene holdes på dager en ellers ikke går på logemøte, kan være en årsak. Grunnen til at jeg tror dette er at det som regel er best oppmøte av den loge som arrangerer, da er det på deres møtedag. Dessuten er møtet skikkelig annonsert i den logen.

Kanskje er de logene som ikke er arrangør for lite flinke til å påvirke sine medlemmer? For dårlig til å markedsføre fellesmøtet?

Et spørsmål som øyeblikkelig melder seg er "skal vi mase på brødrene for å få dem til å møte? Burde de ikke gjøre det-

te av egen fri vilje og er det ikke nok å opplyse om at det er fellesmøter og at det er loge nr . . . som står for programmet?"

Jo, det burde nok det. Men er det det?

Jeg har også hørt brødre si at "den dagen er det Fellesmøte, så da er jeg fri". Det er klart at med en slik innstilling så blir det ikke mye oppmøte.

Det en bør tenke på er at den loge som arrangerer legger ned et betydelig arbeid for å lage program både ute og inne som gjør at brødrene skal trives. Det er alltid litt spennende å få andre brødre i logesalen, en ekstra spiss på hverdagen om en kan si det slik. En anstrenger seg for å gjøre en best mulig innsats og helst gir en noe ekstra til de som møter.

En annen ting som en kanskje heller ikke tenker på er at når en møter i annen loge ved terminfestede fellesmøter skal fremmøtet registreres av egen loges sekretær. Dette står i sirkulære nr. 48 så her har det kanskje vært syndet en del opp gjennom årene. I tillegg skal de som er gjester ved fellesmøte skrive seg inn i protokollen.

Her i byen arrangeres fellesmøtene på omgang. Det vil si at vi er gjester to ganger mellom hver gang vi selv er arrangør. Det er både nyttig og lærerikt å delta i møter i annen loge. Tenk over det.

*Med hilsen i Vennskap,
Kjærlighet og Sannhet*

Arne Nes, StorRepresentant

Apropos stortingsvalget

Høsten har en tendens til å bli en hektisk årstid. Da skal alt som er planlagt, men av forskjellige årsaker ikke er utført enda, gjøres. Høsten 2009 er intet unntak.

Ett av mine "utsatte" gjøremål var utskifting av en endevegg på sjåen på Ona. Uten at jeg vet nøyaktig vet hva "sjå" betyr eller kommer fra, så vet jeg hva det er. Det er et slags uthus i standkanten, men uten å være et naust. Den har ikke dører mot sjøsiden.

Endeveggen på vår sjå er vendt mot sørvest, og er svært værutsatt. Tilstanden med mye råte tilsa at noe måtte gjøres. Rent arbeidsmessig er dette for så vidt en enkel jobb. Riving og rydding den ene dagen og oppigjenbygging den neste dagen. Og erfaringsmessig visste jeg at det ble mye "plunder og heft" på kjøpet. Her nytter det ikke å stå og mangle noe.

Hva har så dette med valget å gjøre? Jo det hadde seg slik at i 2. etasjen på sjåen var det dobbel vegg, og veggen var isolert med høvelspon. Tørr og fin høvelspon. Det øvrige inventaret i denne etasjen kan tyde på at det her var en slags veve-

stue, og isoleringen holdt vinden ute.

Blant flere bosssekker med høvelspon fant jeg et valghefte til stortingsvalget i 1936 "Den Norske stat's organisasjon og administrasjon" i svært god stand. Og her var mye artig lesing. Stortinget besto av 150 representanter, 69 arbeiderrepresentanter og 81 bor-

gerlige representanter. C. J. Hambro var Stortingspresident og Nygårdsvold Statsminister.

Og noen av valgkampsakene til Arbeiderpartiet i 1936, kan vi kanskje nikke gjenkjennende til også i 2009:

Veier bygges og samferdsel mellom landdistriktene lettes. 24.000 mann i veiarbeid.

Øket tempo i utbyggingen av jernbanenettet. 4.500 mann ved jernbaneanleggene.

Også bureisings- og skogsveier oparbeides. Nå arbeides det i landet.

Fiskerigrensen i NordNorge er fastsatt. Fiskernes

gamle rettigheter trygges.

Handelspolitiske traktater opprettes. Utenrikshandelen utvides.

80, 3 mill kr til bekjempelse av krisen. Øket virksomhet i landet.

Renteavgiften til statsgjelden er gått ned fra 69,9 mill kr til 65,9 mill kr. 4 mill kr spart for landet.

3,5 mill kr til de norske husmødre. Sukkertollen er nedsett.

I forsvaret er loddtrekningen ophevet, befalskolene utvider. Leidangen oppløst.

Arbeidet med flyveplasser til 11,3 mill kr er begyndt. Flere tusen mann i arbeid.

1,3 mill kr til militære arbeider. Over 50.000 dagsverk.

22 mill kr til støtte for fiskerinæringen. Fiskerinæringen trykkes.

13 mill kr til støtte for skibsbygningsindustrien. Tusener i arbeid.

Krisebevilgning til havnearbeider og anleggsarbeider. 15 mill kr.

Tukthusloven er ophevet. Organisasjonsretten trykkes.

Skattelettelse i økonomisk dårlig stilte kommuner.

Utgildhetsbestemmelsene i kommune-styreloven er ophevet. Valgbarheten gjennomført for alle.

Den nye folkeskoleloven utvider lesetiden. Fritt skolemateriell.

Skoletannpleie for landsskolen. Friskere barn.

Kringkastingen, Kunstindustrimuseet og Kvinnelig industri-skole m.fl bygges. Kulturinstitusjonene støttes.

Landbrukskrisen ebber ut. Øket lønnsomhet for brukene.

20,4 mill kr til gjeldsordning og 10.000 jordbrukere. Lånekassen for jordbrukere.

14 mill kr til be-kjempelse av arbeidsledigheten i jordbru-ket. Bureising og ny-dyrking.

Det blir lettere for landets 160.000 gam-le. Aldertrygden gjen-nemført.

Våre sjøfolk i uten-riksfart er ikke glemt. Syketrygd for sjøfolk.

Blinde og vannføre bringes hjem. Hjelp til blinde og vannføre.

Kontroll over spe-kulasjonen.

70.000 ledige kom-met i arbeid. 25.000 i ekstraordinært ar-beid, nødsarbeid.

330.000 nye arbei-dere inn under lov om 8-timersdag.

Således ble det at "isolasjonen" i sjåen varmet som lesestoff.

Mvh
Br. Knut Rogne

Aalesund Odd Fellowkor trenger nye medlemmer

Kjære Loge-bror!

Aalesund Odd Fellowkor søker nye medlemmer. Er DU en som kan tenke deg å være med i rekkene og bringe sangen ut til brødre og søstre?

Koret består av vel 40 brødre som har satt av tirsdagskveldene til øvelser og det viser seg at sangerne slutter svært godt opp om prøvene. Ja, vi opererer med et fremmøte på over 90%!

Hva som gjør dette er vi ikke helt sikre

på, men det må være noe med miljøet når 40 voksne mannfolk kommer til prøvene i all slags vær og forhold med smil og latter og sanggleden formelig flyter over.

Vi øver på Haug, hver tirsdag og øvelsene varer fra 19.00 til 21.30, avbrutt av en pause med kaffe. Innimellom er det en som kommer med et fat kaker også, og det er ingen problemer med avsetningen. Et lite vinlotteri er også med å bringe muntre kommentarer og velvillige

tilbud om å dele med vinneren!

Vi har det kort og godt gøy.

Vi er amatører og om alle synger like rent og pent skal være usagt, men at alle får være med å gjøre så godt de kan, det er helt sikkert. Det er alltid et hyggelig publikum der vi opptrer, så applausen uteblir aldri og det er klart at det hjelper på selvfølelsen også – kanskje jeg kan synge litt likevel?

I alle fall mener vi det er verd å prøve

seg, så derfor er oppfordringen fra oss klar; kom innom en tirsdag og se hvordan vi har det. Ta gjerne kontakt med en du vet er med i koret så blir det litt enklere å finne fram.

Ta sjansen, risken er liten og en ting skal du i alle fall vite, du er **HJERTELIG VELKOMMEN!**

Med klingende sangerhilsen!

Arne Nes

1. tenor

Koret skal på tur i 2010

På øvelsen 17. november ble det vedtatt at koret skal delta på Sangfestivalen i Harstad 4.-6. juni 2010.

Vedlagt følger info fra det arrangerende kor. Les og bli overbevist om at dette vil også du være med på!

Kjære Sangervenner i Odd Fellow.

Dere skal alle sammen være hjertelig velkommen til Odd Fellow korsangfestival i Harstad 04.-06.06.2010.

Hovedkomiteen er allerede godt i gang med arbeidet, og en rekke store brikker er kommet på plass.

Alle vi som arbeider med arrangementet ser frem til at dette skal bli et positivt minne for alle som deltar.

I all beskjedenhet, med Nord-Norsk gjestfrihet skal dette være mulig.

De fleste deltagende kor vil ankomme med fly til Evenes eller med hurtigrute til Harstad i løpet av fredag. Dere skal vite at noen av korets medlemmer vil ta imot dere enten dere kommer med fly eller hurtigrute. De av dere som ankommer på annen måte skal bli tatt imot på respektive hotell fra fredag kl.10.00.

Åpningen vil finne sted fredag, 04.juni kl.18.00 i Harstad hallen. Her vil vi bli bedre kjent med hverandre gjennom "BLI KJENT TREFF"

Her vil det også bli servert middag med dertil drikke, samt fin dansemusikk ut i den lyse sommernatt.

Banketten lørdag vil også foregå i Harstad hallen, mens konserten vil bli avviklet i Harstad kulturhus.

Lørdag utarbeides også ledsagerprogram.

For de av dere som har anledning, vil vi søndag ha "ÅPENT HUS" i vårt logelocale.

Invitasjonene er under utarbeidelse og vil bli sendt ut på mail til samtlige kor i løpet av oktober måned.

14 kor er med i forbundet

- 1 Hans Egede koret - Harstad
- 2 Odd Fellow koret - Bodø
- 3 Rebekkakoret Mo i Rana
- 4 Rebekkakoret Bergen
- 5 Odd Fellow koret - Stavanger
- 6 Telemark Odd Fellow kor
- 7 Odd Fellow koret - Oslo
- 8 Odd Fellow koret - Moss
- 9 Rebekkakoret - Moss
- 10 PB-Koret Petri Brødre - Gjøvik
- 11 Heidmorkket - Hamar
- 12 Aalesund Odd Fellowkor
- 13 Odd Fellow koret - Drammen
- 14 Odd Fellowkoret Nyken - Stokmarknes

Som Sogas lesere sikkert (eller ikke) har lagt merke til så har leverandøren (Ola Skrondal) av stoff til denne spalten hatt noe ustadige leveranser. Det skyldes forretningsmessig engasjement nordpå, i oppdrag for min arbeidsgiver. Etter å ha lest dette diktet av vår kjente dikter skjønner dere sikkert sammenhengen:

Andre' Bjerke. Fra samlingen: "Muntre vers fra flere alvorlige land" 1974.

En handelsreisendes liv.

Søren Sørpå het en mann fra sør, som nordpå gikk i land fra båten som han var om bord på, og der traff han Nora Nordpå.

(Sørpå er en kavalier på førr - av dem som kvinner ser på, og som kvinnesjelen tror på, men som alltid driver hor på små forretningsreiser nordpå)

Hun er riktig søt med hatt på. Sørpå stirrer rent betatt på denne skatt ha har fått fatt på skattefritt - og som man attpå-til kan tilbringe en natt på.

Det trengs ikke mange ord på å få drag på frøken nordpå: "Si meg hvilket rom De bor på..." "Jeg har rom med egen dør på. Bare stig på De herr Sørpå"

Snart har Sørpå satt likør på bordet, hvorpå Sørpå klør på ben med silkestrømpeflor på, hvilket lille frøken Nordpå avgjort setter meget pris på. (Det er hennes knis bevis på.)

Derpå har man satt sensur på måten Sørpå drev amour på. Det besøket ble han far på. Brevet fikk hun aldri svar på, for han dro til neste fest på små forretningsreiser - vestpå.

Denne herren har en slagferdig humor, og skriver små "humredikt"

Dag Evjent.

Fra boken "Diktesser": "Salme ved heisens slutt" Kapitlet heter: "Av pølseskinns gror det ingenting"

UTENFOR SESONGEN

I senga der hun sover er det stille for tiden. Det er: Ingen over, ingen ved siden.

VELAVKLEDD

Det er enkelt å forstå seg På at jenter blir litt fra seg Når vi ikke ser hva de har på seg Før de har tatt det av seg.

Fra kapitlet "Gå ikke over veien før løpet er kjørt":

LUNATIC

Man kan si mye om månen Men alle kan se At den ikke blir full i ny og ne.

Fra kapitlet: "Uten mat og drikke spiser helten ikke":

RETT SKAL VÆRE RETT.

Ribba. Pudding. Fattigmann. I jula går det faktisk an å finne en rekke beviser på at man blir hva man spiser

Det var en gang - - -

Under denne tittel vil vi forsøke å bringe frem minner fra våre brødres yngre dager.

Et juleminne

Heldig er vi som er så gamle at vi fikk oppleve at jula begynte ved advent. Ikke som nå at juleforberedelsene starter, i alle fall i forretningene, før vi er skikkelig ferdig med sommerferien.

De første vage minner jeg har, skriver seg antagelig fra begynnelsen av 30-åra. Mor mi, som kom fra Tafjorden, brakte sikkert med seg førjulstradisjoner hjemmefra angående mat-tradisjoner m.h.t. hva som skulle lages i god, tid som spekekjøtt, rull o.s.v., og ikke minst hva som skulle bakes. Aktivitetene rundt dette er vel de første bevisste minnene jeg har om jula. Andre ting som jeg spesielt husker fra førjulstida var de flotte vindusutstillingene som forretningene laget. Det var som regel den siste søndagen før selve høytiden. Det var slakterne i byen som var de mest kreative. All slags julemat var stilt ut i hele butikklokalet. Ribbe, spekelår, alle varianter av pølser, posteier, sylteflesk og alt som overhodet kunne tenkes av julemat kunne vi skue der. Og

ikke å forglemme hele griseskrotter som var kledd som slaktere, kokker og betjening med hvite klær, kokkeluer og lignende. Disse folkene måtte helt sikkert ha jobbet hele natta for å få alt klart til søndagen. Alle bransjer hadde selvfølgelig presentert sine varer på den mest fordelaktige måten for å friste folk til å kjøpe akkurat det DE hadde å tilby.

Jeg kan heller ikke glemme julegrana som blei reist på Sankten. Da, som nå, var det Frelsesarmeen som sto for dette. Alltid stuende fullt av

folk som ventet på at lysene skulle tennes, Armeens musikk-korps skulle spille de kjente julesangene og folk stemte i.

Men det er jo minnene fra jula i hjemmet som sitter best i hukommelsen. Født og oppvokst i Vannspringdalen – nesten som en egen bydel den gangen – der alle kjente alle. Vi bodde i huset som bestefar min eide. Tre generasjoner. Beste-foreldre og en fetter i 2. etasje og vi i første. Det var foreldrene våre og etter hvert fire søsken. Aktiviteten og forventningene

steg jo nærmere jul vi kom. Juletre var kommet i hus Det sto nede i vaskekjelleren klar til å "fotes". Tradisjonen tro skulle det ikke opp i stua og pyntes før lille julaften, og synet av det pynta treet som møtte oss da vi kom inn i stua julaften morgen gjorde et uforglemmelig inntrykk på oss.

Pynting, husvask og lignende var unngjort så nå var det forberedelsene til julemiddagen som sto for tur. Vi startet feiringen seint i huset hos oss. Dette på grunn av at bestemor drev blomsterbutikk, og julen var den travleste tiden. Alle sendte planter som julehilsen, kristtorn – og moskranser skulle bindes. Og julegleder skulle pakkes og merkes. Alt skulle selvfølgelig leveres så seint som mulig. Alle de voksne i familien var opptatt med å få varene ut. Far og onkel Sverre hadde biler så de sørget for transporten. Hjemme var mor som skulle sørge for at julemiddagen kom på bordet til riktig tid, og vi ungene som bare ventet på at de voksne skulle bli ferdig med jobben

Piet Hein

Snart er det Jul.....

Bibelsk Motiv

Det var i Maria og Josefs
første trolovelsestid.
De fikk en bid nadver med drammer
på hendes lille kammer.
Og natten var lun og blid.

Da kimedde telefonen.
Josef, litt bister i tonen
som tit når man tror man er to,
svarede: Jo-jo-jo!

Og mens han med hastende hånd
ærgelig vikler sig fri a'
ledningens filtredre bånd,

si'r han så henslengt det falder sig:
-Det er til dig Maria,
kender du nogen som kalder sig
Den hellige Ånd?

Julestri.....?
Husk at.

Husk at købe
Husk at hente
Husk at løbe

Husk at vente
Husk at tinge
Husk at tuske
Husk at bringe
Husk at huske

Husk at glemme
Bagateller
Husk at nemme
hva det gjelder.
Husk at elske,
mens du tør det.
Husk at leve,
mens du gør det.

Fra samlingen "Husk at elske" 1968

slik at vi kunne begynne feiringa.

Det blei noen lange timer å vente. Endelig kom alle sammen, men før vi kunne begynne måtte de andre stille seg etter en lang arbeidsdag. Vi som hadde vært hjemme, nyvaska og -strigla gikk jo bare utålmodig rundt og syntes de somla noe forferdelig. Kirkeklokkene hadde for lengst ringt jula inn og vi var sikkert de siste i Vannspringdalen som begynte feiringa. Vi pleide å være hos besteforeldrene våre i 2. etasjen. Duften av julematen slo i mot oss da vi kom inn. Synet av et julepynta og dekket bord stemte oss til høytid. Døra inn til bestestua - "Tabernaklet" - som vi kalte den, var åpna. Det var et rom som ikke var i bruk daglig

- bare ved spesielle anledninger - og jula blei nok regna blant disse.

Tradisjonen tro skulle juleevangeliet leses før vi fikk innta bordsetet. Maten hos oss var vel den som var den mest vanlig på våre kanter, fåre-ribbe, pølser, medisterkaker med surkål og kålrabistappe. I alle fall et himmelsk måltid som blei avsluttet med julekaker og kaffe. Og så endelig det som vi ungene hadde ventet på hele dagen - gavene -. Det var for meste nyttige ting som klær, sko og andre nyttegegenstander, men en presang jeg fikk en jul husker jeg fremdeles - en ekte Mora tollekniv med rødt skaft og svart slire. Bestefar som var "knivmann" mente jeg var gammel

nok til å lære å håndtere tollekniv.

Vel - allting har en ende og det har jula og. Jeg skulle ha avslutta denne mimringa for lengst, men barndommens julefeiring står fremdeles sterkt i

minnet og er noe jeg ser tilbake på med glede og takknemlighet.

GOD JUL til alle brødre med familier.

Br. Hans Vadseth

Tidene forandrer seg

Her følger et utdrag fra en heimkunnskapsbok fra tidlig på 50-tallet. Tidene har tydelig forandret seg

Få arbeidet unnagjort

Planlegg oppgavene dine nøye, og hold et øye med klokken. Bli ferdig en time før han ventes å komme hjem. Mannen føler ikke at varmen strømmer mot ham når han hører deg bryte ut "Er du hjemme allerede?"

Ha middagen klar

Planlegg et deilig måltid allerede kvelden før. Da viser du at du bryr deg om ham og hans behov. De fleste menn er sultne når de kommer hjem og en god middag er en del av den nødvendige velkomsten.

Forbered deg selv

Bruk et kvarter til hvile slik at du er opplagt når han kommer hjem. Da blir du også glad for å se ham, i stedet for at du er for sliten til å bry deg. Glem alle bekymringer du måtte ha og vær evig takknemlig for at du har mannen som snart kommer inn døren. Mens du hviler kan du tenke på avtaler og ting du kan gjøre for å gi ham en åndelig oppløftning. Når du står opp, ta hånd om utseendet ditt. Frisk på sminken, sett

et bånd i håret og se frisk og opplagt ut. Han har nettopp vært sammen med mange frustrerte og arbeidsrette mennesker. Vær litt mer festlig og interessert enn vanlig. Han kan trenge en oppkvikker etter den lange arbeidsdagen.

Rydd vekk rotet

Ta en siste tur gjennom huset før han kommer hjem, samle opp skolebøker, leker, papir osv. i en bøtte eller søppelkurv og legg dem i soverommet for senere sortering. Så går du over bordene med en støvklut. Mannen i ditt liv må føle at han har kommet

til et sted med ro og orden, og det vil få deg til også å føle deg mer avslappet. Å ha orden i huset er nok en måte for deg å vise ham at du virkelig bryr deg om hans hjemkomst.

Forbered barna

Bruk noen få minutter på å vaske barnas hender og fjes (dersom de er små), kam håret deres og skift klærne dersom de er skitne. Barna er hans små skatter, og de bør se slik ut.

Minimer all lyd

Legg spesielt merke til dette dersom mannen din må kjøre i

rushtrafikken. Når han kommer hjem, eliminer all lyd fra vaske-maskinen (selvsagt dersom denne står på). Oppfordre barna til å være stille når han kommer. La dem bråke litt på forhånd, slik at de får det ut av systemet sitt.

Vær glad for å se ham

Motta ham med et varmt smil og vær lykkelig. Si at det er bra å ha ham hjemme. Dette kan tilføre ytterligere verdi til dagen hans. Han trenger all romantikken han kan få fra deg.

Ikke!!

Ikke motta ham med problemer eller klager. Løs problemene før han kommer hjem, hvis ikke, vent med dem til kvelden kommer. Også, ikke klag dersom han kommer sent hjem til midt dagen. Regn dette som et lite problem i forhold til hva han kan ha gjennomgått på jobben den dagen. Ikke la barna oversvømme ham med problemer eller krav. Bare la dem hilse kort på sin far.

Vær hyggelig med ham

Gi ham godstolen eller foreslå at han hviler seg litt i soverommet. Ha en kjølig eller varm drikk klar for ham. Tilby deg gjerne å massere føttene hans, men ikke insistere på dette.

Snakk til ham med en myk og avslappende stemme. La ham slappe av.

Hør på ham

Du har kanskje et dusin ting å fortelle ham, men hans hjemkomst er ikke det korrekte tidspunktet. La ham snakke først, så hører han bedre på hva du har å fortelle ham senere.

La kvelden være hans

Klag ikke dersom han ikke tar deg med ut på restaurant eller i teateret. Prøv å forstå hans stressende og trykkende verden isteden, hans behov for å være hjemme og å kunne slappe av. Er han sur eller irritabel, ikke slå tilbake. Igjen, forstå hans stressede verden.

Målet

Prøv å gjøre deres hjem til et sted med ro og orden der mannen din kan forfriske seg selv i kropp og ånd. Gjør du dette, vil han heller være sammen med deg enn noe annet i verden og han vil bruke all sin fritid på deg og barna. Forsøk å leve etter disse reglene for hjemkomst og se hva som skjer. Dette er den rette måten å få en mann hjem til deg på, ikke ved å klage og være til irritasjon.

Rosa, Blomsten og Stilken

■ Bjørn Holstad forlater banken etter 44 år

■ – Et hjelpsomt medmenneske

En forbausert og helt uventende Bjørn Holstad i Norda nkk besøk av "Rosa" og "Blomsten" da han fredag hadde sin siste arbeidsdag i banken etter 44 års tjeneste. Rosende ord, bløtstake og en "engel" nkk han med på veien ut.

AKTUELT

TEKST OG FOTO
LARS CLAUSEN

"Rosa" heter egentlig Bodil Søvik og "Blomsten" er Ase Jørgensen. Bodil er kunde i banken og har hatt Bjørn Holstad som sin veileder og kundeassistent. Bodil hadde i mange år problemer med alkoholen og levde ikke akkurat noe A4 liv. Nå har hun vært syk i tre år og bor i Voldalen. Hun har hatt Ase Jørgensen som støttekontakt og de to har maysommelig jobbet for å få Bodil ut av rusproblemet og til en bedre tilværelse.

Medmenneske

– Bodil har vært fantastisk og har det i dag svært bra. Jeg har sett henne vokse og hun har fått gradvis større selvstendighet. Den har Bjørn Holstad i Norda med sin

flotte måte å være på, vært med på å bygge opp. Som bankmann og veileder i banken har han vært høytt profesjonell og i tillegg har han vært et medmenneske for Bodil og på sin måte hjulpet henne frem, sier Ase Jørgensen.

Bjørn har hatt tro på meg

– Bjørn er et flott menneske og har hatt tro på meg og at jeg ville greie å komme meg på beina uten et liv med alkohol. Det er jeg svært takknemlig for og når han nå går over i pensjonistenes rekke ville jeg gjerne vite min takk på denne måten. Han fortjener både bløtstake og englekakke og rosende ord, sier Bodil Søvik.

At Bjørn var forbausert når "Rosa" og "Blomsten" dukket opp i banken på hans siste arbeidsdag var tydelig.

Stort å se

– Jeg takker for oppmerksomheten, men jeg har jo bare gjort jobben min. For meg er en kunde en kunde og Bodil har jeg ikke hatt noen problemer med. Men det er stort for meg å se at hun har greid å komme ut av sitt alkoholproblem og at hun i dag har det bra, sier Bjørn Holstad.

En lang karriere

Og når Bodil har vært "Rosa" og Ase har vært "Blomsten" har Bjørn blist kalt for "Stilken". Han

har jobbet i bank i 44 år og begynte i Petrasbanken i 1965. Siden ble det Sunnmørsbanken og Kredittkassen og i dag Norda. Nå skal han feriere i seks uker ferie for så – 1. desember – gå over i pensjonistenes rekke.

– Jeg har hatt en flott tid som bankmann i alle disse årene. Det blir sikkert litt rart å ikke skulle gå på jobb mer, men jeg har planlagt litt så jeg tror nok at dette skal gå bra. Og at Bodil og Ase skulle dukke opp på denne måten var høytt overraskende og svært gledelig, sier Bjørn Holstad.

ROSA OG BLOMSTEN: På Bjørn Holstads siste dag som bankmann dukket Bodil Søvik opp hos Holstad i Ålesund sentrum for å hylle ham for sin medmenneskelighet. Bløtstake, englekakke og rosende ord fikk hun med på vei til sin pensjonisttilværelse.

Nr. 254 127. årgang Pris kr 20,-

Datteren døde av overdose

■ Kjemper for å holde andre unge unna stoff

FOTO: MORTEN HØRBY

Lille julaften for snart to år siden mistet Frode Tafjord datteren Camilla. Hun døde av en overdose GHB. Nå bruker Frode Tafjord mye tid og engasjement på å advare andre unge mot å havne i stoffmiljøer.

NYHETER 1

LEDER. Ingebrigt Holst-Dyrmes går nå i bresjen for en systematisk samling av firmahistorikk.

Næringshistorisk forening etablert

Denne uka er Næringshistorisk forening for Nordvestlandet etablert i Ålesund.

LOKALHISTORIE. Ingebrigt Holst-Dyrmes er valgt til foreningens første leder. Med seg i styret har han litt Einar Sæter fra Hordmøre, Odd Kjell Sjøvik fra Romsdal, Sveinung Flem og Kjersti Kleven fra Sunnmøre.

Personlige varemøbler for Holst-Dyrmes er Harald Yndestad, for Sæter, Ivar Betten, for Sjøvik, Jon Sandøy, for Flem, Anita Pedersen og for Kleven Knut Vardal.

Næringshistorisk forening har som formål å bevare og formidle dokumentasjon av næringslivet på Nordvestlandet, samt å bistå til forskning på bedriftshistorie.

En av initiativtakerne til foreningen, Johan Weiberg Guliksen, fortalte på stiftelsesmøtet at under arbeidet med å etablere fiskerimuseet i Holmåsda begynte de å forske etter hva som fantes av skriftlig dokumentasjon om Holm-bedriften. To tyne protokoller fra avviklingsperioden 1970-årene er den eneste skriftlige dokumentasjonen som finnes fra 150 års drift i det som en gang var blant de store bedriftene på Sunnmøre.

Allfor mye bedriftshistorie er havnet på fyllinga og målet med den nye foreningen er å skaffe arkivplass og å lage et system for registrering av næringshistorisk materiale. Dette skal skje i samarbeid med Interkommunalt arkiv, IKA, i Ålesund og Kristiansund. Og så museene ønsker å sam-

beide om denne store oppgaven, og Høgskolen i Ålesund vil ha en rolle når det gjelder å administrere forskningsaktiviteten. Det er snakk om å skaffe seg oversikt både om protokoller og papirer etter bedrifter som er nedlagt, og også protokoller og dokumenter fra eksisterende bedrifter.

Stort og smått, inkludert også handelsbedrifter og butikker har allerede til foreningens interesseområde. Gunnar Morsund fra Interkommunalt arkiv opplyste at halvparten av kommunene i fylket har sagt seg interessert i å støtte innsamling av bedriftsarkiv. Når en har valgt å bruke Nordvestlandet som arbeidsområde, betyr det at foreningen også er åpen for å motta arkiv fra nordre deler av Sogn og Fjordane.

Brødre i media

Når vi treffer igjen våre brødre i media kan det være både glede og sorg som er årsaken. Media forteller om livet og hverdagen på en ofte brutal måte. Likevel er vi en del av det samfunnet media dekker og her kommer det meste frem.

Soga følger brødrene både i og utenfor Logen og våre kontakter i avisene lar oss gjengi bruddstykker slik vi ser her.

■ Skodje på sjue

En ny over femte store stortingsvalgte største Krf Ålesund gj

AKTUELT

TEKST
VIVBE JOHNSSEN

BRØDRE I MEDIA: En av de som har vært i media mye de siste dagene er Sula. Han har vært i media mye de siste dagene og har vært i media mye de siste dagene.

BRØDRE I MEDIA: En av de som har vært i media mye de siste dagene er Sula. Han har vært i media mye de siste dagene og har vært i media mye de siste dagene.

BRØDRE I MEDIA: En av de som har vært i media mye de siste dagene er Sula. Han har vært i media mye de siste dagene og har vært i media mye de siste dagene.

BRØDRE I MEDIA: En av de som har vært i media mye de siste dagene er Sula. Han har vært i media mye de siste dagene og har vært i media mye de siste dagene.

BRØDRE I MEDIA: En av de som har vært i media mye de siste dagene er Sula. Han har vært i media mye de siste dagene og har vært i media mye de siste dagene.

BRØDRE I MEDIA: En av de som har vært i media mye de siste dagene er Sula. Han har vært i media mye de siste dagene og har vært i media mye de siste dagene.

BRØDRE I MEDIA: En av de som har vært i media mye de siste dagene er Sula. Han har vært i media mye de siste dagene og har vært i media mye de siste dagene.

BRØDRE I MEDIA: En av de som har vært i media mye de siste dagene er Sula. Han har vært i media mye de siste dagene og har vært i media mye de siste dagene.

BRØDRE I MEDIA: En av de som har vært i media mye de siste dagene er Sula. Han har vært i media mye de siste dagene og har vært i media mye de siste dagene.

BRØDRE I MEDIA: En av de som har vært i media mye de siste dagene er Sula. Han har vært i media mye de siste dagene og har vært i media mye de siste dagene.

Fødselsdager 2010

Født dato Alder Navn

01.01.1929 81 Østraat, Anton Emil
 03.01.1950 60 Furnes, Kåre Per
 07.01.1941 69 Lie, Einar
 08.01.1933 77 Paulsen, Erling
 09.01.1963 47 Oust, Arnt-Erik
 10.01.1939 71 Fosse, Bjørn
 17.01.1944 66 Stokkeholm, Arne Alf
 19.01.1958 52 Andreassen, Martin Jens
 19.01.1945 65 Pedersen, Roger Johan
 27.01.1970 40 Aasen, Per Even
 28.01.1939 71 Engvik, Svein Erling
 28.01.1939 71 Storhaug, Per Elias
 29.01.1939 71 Larsen, Arvid Hjalmar
 30.01.1953 57 Voldsund, Jan Mindor
 03.02.1956 54 Naalsund, Odd Birger
 04.02.1926 84 Gulliksen, Johan Weiberg
 05.02.1946 64 Aass, Olav Hilmar
 08.02.1921 89 Ratvik, Johan Inge
 10.02.1953 57 Harsvik, Kjell Bjarne
 13.02.1946 64 Eliassen, Ola
 15.02.1952 58 Refsnes, Bjørn
 21.02.1958 52 Hildre, Rodney
 21.02.1941 69 Selbervik, Pål
 22.02.1947 63 Nesdal, Jon Gunnar
 25.02.1951 59 Vassbotn, Gunnar Trygve
 06.03.1958 52 Blomvik, Ronny Harald
 07.03.1960 50 Fagerli, Terje
 15.03.1954 56 Løkvik, Odd Henry
 16.03.1958 52 Rogne, Knut
 17.03.1958 52 Fugelsø, Olaf
 25.03.1960 50 Dolmen, Johan
 01.04.1946 64 Holen, Roe Mathias
 01.04.1936 74 Hoseth, Arnfinn
 01.04.1951 59 Slinning, Kjell-Arne
 05.04.1943 67 Stadsnes, Erling
 06.04.1947 63 Aasen, Arne Rolf
 07.04.1935 75 Olsbø, Sindre Johan
 10.04.1958 52 Fossheim, Oddgeir
 14.04.1945 65 Ramstad, Magnor
 20.04.1963 47 Østraat, Håkon-Jarle
 21.04.1944 66 Nybø, Ole Arne
 27.04.1953 57 Hodder, Olav Behrentz
 30.04.1945 65 Sæter, Sigbjørn Harald
 02.05.1947 63 Slinning, Leif Dagfinn
 03.05.1964 46 Bjørge, Dagfinn
 05.05.1943 67 Staurset, Willy
 06.05.1949 61 Stenseth, Hugo
 09.05.1933 77 Olsson, Rolf Martin
 11.05.1935 75 Farstad, Bjørn Helge
 11.05.1950 60 Rishaug, Ingvar
 22.05.1922 88 Brevik, Harald Georg
 22.05.1943 67 Hurlen, Robert Jan
 23.05.1930 80 Omenås, Ingvar

29.05.1937 73 Rørhus, Rolv
 01.06.1922 88 Istad, Einar
 03.06.1975 35 Kranghratoh, Trond Vidar
 06.06.1922 88 Gudmundseth, Ludolf
 13.06.1958 52 Tafjord, Frode
 17.06.1933 77 Helland, Svein
 20.06.1931 79 Magnussen, Thor Idar
 20.06.1961 49 Østraat, Sverre Haakon
 21.06.1927 83 Vadseth, Hans Peder
 22.06.1933 77 Homlong, Are
 22.06.1953 57 Sunde, Lidvar
 23.06.1942 68 Dybvik, Jogeir
 23.06.1937 73 Fiskerstrand, Nils
 26.06.1935 75 Hoel, Asbjørn
 29.06.1938 72 Vadseth, Per Sverre
 30.06.1942 68 Olsen-Husø, Arne
 01.07.1941 69 Vassbotn, Olav
 02.07.1938 72 Nes, Arne
 03.07.1944 66 Giskeødegård, Rolf Arne
 05.07.1935 75 Hole, Kjell
 09.07.1951 59 Kristiansen, Jarle
 10.07.1931 79 Fossum, Torbjørn Harald
 23.07.1927 83 Holstad, Johan K.
 05.08.1949 61 Skrondal, Ola
 06.08.1942 68 Jørgensen, Hermod
 18.08.1941 69 Holst-Dyrnes, Ingebrigt Ingvar
 22.08.1961 49 Bjørstad, Jan Roar
 22.08.1954 56 Fjærli, Arve Sindre
 25.08.1956 54 Omenås, Yngve
 28.08.1942 68 Gjesund, Terje
 04.09.1943 67 Nørve, Asbjørn Randulf
 12.09.1957 53 Mjelva, Steinar
 12.09.1957 53 Mjelva, Trygve
 12.09.1938 72 Sletfjerdings, Per Magnus
 13.09.1952 58 Tenfjord, Svein Rune
 16.09.1948 62 Brevik, Arvid Birger
 19.09.1967 43 Storeide, Magne Andreas
 25.09.1947 63 Rødseth, Jarle Norman
 04.10.1936 74 Sørland, Leiv
 13.10.1937 73 Grimstad, Johan Peter
 17.10.1937 73 Hagen, Arne Kjell
 19.10.1940 70 Johnsen, Per Jan
 21.10.1948 62 Remmen, Jon Helge
 29.10.1939 71 Westad, Terje
 03.11.1947 63 Holstad, Bjørn Edgar
 07.11.1950 60 Helseth, Erling
 12.11.1936 74 Salen, Rolf
 26.11.1946 64 Karlsen, Odd
 30.11.1948 62 Moa, Webjørn
 01.12.1929 81 Eidslott, Ole Gustav
 12.12.1946 64 Eriksen, Knut Berge
 15.12.1940 70 Petersen, Svein Werner
 25.12.1948 62 Hildre, Hans Petter
 30.12.1951 59 Flatvad, Endre

Storrepresentantens ærespris 2009

Han sier ikke mye,
men glimtet i øyet er alltid på lur.

Han lukker inn våre nye
og passer på at alle er à jour.

Når han ikke er i Logen
bruker han tiden til å gjøre det gode.

Vi er stolte og glade
for at vi har en slik bror som Frode!

**Årets Vesterveger 2009 er
Bror Frode Tafjord**

Tidligere Vestervegere

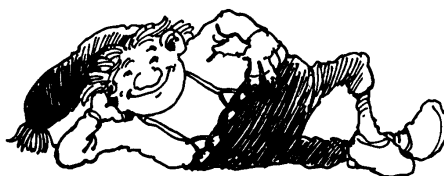
År	Navn	Storrepresentant
1989	Reidar Helgesen	
	Vebjørn Moa	Sindre Olsbø
1990	Harald Brevik	Nils Fiskerstrand
1991	Soga-redaksjonen	
	Arne Nes	
	Terje Westad	
	Arne Aasen	Nils Fiskerstrand
1992	Ivar Olsbø	Nils Fiskerstrand
1993	Arrangementskomiteen	
	Terje Westad og Svein Engvik	
	Utenrikskomiteen	
	Johan Weiberg Gulliksen	
	Arnfinn Hoseth	Nils Fiskerstrand

År	Navn	Storrepresentant
1994	Svein W. Petersen	Nils Fiskerstrand
1995	Ole Eidslott	Nils Fiskerstrand
1996	Kjell Westre	Nils Fiskerstrand
1997	Kjell Hole	Nils Fiskerstrand
1998	Anton Østraat	Nils Fiskerstrand
1999	Ingvar Omenås	Jermund Vegsund
2000	Sindre Olsbø	Jermund Vegsund
2001	Arnfinn Hoseth	Jermund Vegsund
2002	Hans Peder Vadseth	Jermund Vegsund
2003	Erling Helseth	Jermund Vegsund
2004	Johan Grimstad	Olav Aass
2005	Jermund Vegsund	Olav Aass
2006	Roe Mathias Holen	Olav Aass
2007	Kjell Harsvik	Arne Nes
2008	Johan Weiberg Gulliksen	Arne Nes

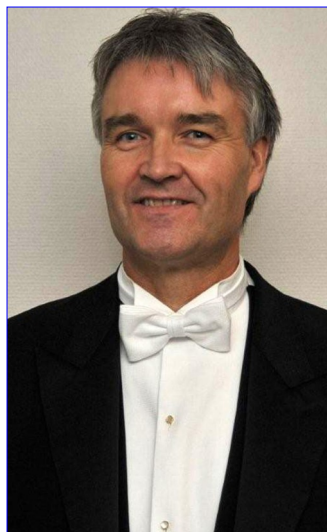
Møteprogram våren 2010

Uke	Dato	Grad	Program
1	07/01	○	Fd - Instruksjon
2	14/01	○	Fd Thomas Wildey
3	21/01		Avgitt leiren
4	28/01	≡	Regnskap 25 Ve.Ju. Galla
5	04/02	○	Fd Klba
6	11/02	○	Innvielse Galla
7	18/02	○	Fd 25 Ve.Ju. Galla
8	25/02		Avgitt leiren
9	04/03	○	Fd 50 Ve.Ju. Galla
10	11/03	–	+ 1
11	18/03	○	Fd Påskemøte
12	25/03		Avgitt leiren
14	08/04	○	Eks OM
15	15/04	=	+ 1
16	22/04		Infomøte
17	29/04	○	Fd 50 Ve.Ju. Galla
18	06/05	○	Fd
20	20/05	○	Fd
21	28/05		Sommermøte/bedriftsbesøk

SOGA-redaksjonen

Per Sletfjerding	Tlf. 95 14 29 61	e-post:	sletfjer@online.no
Arne Nes	" 92 62 37 90	e-post:	arn-nes3@online.no
Terje Westad	" 91 61 26 57	e-post:	terje.westad@adsl.no

Brr. Magne Andreas Storeide og Endre Flatvad ble tildelt Den Høye Sannhets Grad 5. november 2009. Gratulerer med graden og fortsett som dere gjør, med et godt fremmøte.

Oddgeir Fossheim Ble innviet i Ordenen 22. oktober 2009. Vi ønsker deg hjertelig velkommen!

Br. Odd Henry Løkvik ble tildelt Det Gode Vennskaps Grad 2 den 6. november 2009. Gratulerer med graden og redaksjonen ønsker

**Siden
sist**

Stilige karer samlet i Br. Arve Fjærlis kameralinse. Fra v.: Brr. Lidvar Sunde, Roe Holen, Sigbjørn Sæter, Rolf Rørhus, Rolf Olsson, Johan Grimstad, Oddgeir Fossheim, Odd Karlsen og Per Vadseth. Var det noen som overhodet tenkte på uttrykket; Klær skaper folk?

Valgte og utnevnte embedsmenn 2009 - 2011

OM:	br. Pål Selbervik
UM:	br. Svein Rune Tennfjord
Sekr:	br. Knut Rogne
Skattm:	br. Olav Vassbotn
Kass:	br. Gunnar Vassbotn
CM:	br. Arnt-Erik Oust
Kap.:	br. Odd Karlsen
Insp.:	br. Ingvar Rishaug,
Insp. ass.:	br. Jan M. Volsund
IV:	br. Johan Dolmen
YV:	br. Frode Tafjord
Org.:	br. Kjell Harsvik
OM h.a.	br. Arve Sindre Fjærli
OM v.a.	br. Rodney Hildre
UM h.a.	br. Arvid Larsen

UM v.a.	br. Hermod Jørgensen
CM h.a.	br. Jarle Rødseth
CM v.a.	br. Bjørn Holstad
Lysm:	br. Erling Helseth
Fører:	br. Haakon Jarle Østraat
Ark.:	br. Rolf Olsson

Dessverre har vi ennå ikke mottatt noe bilde av vårt nye kollegium, men vi regner med at innen neste Soge så har vi fått festet de glade ansikter til fotopapiret. I mellomtiden - kjære brødre - så er det kun ved å møte opp i Logen at dere kan oppleve vårt nye kollegium i arbeid! Også derfor - møt så ofte du kan!

Loge Vesterveg kvitterer

med takk for medlemmenes annonser

Storkjøkken Møre AS

930 11 830
Ola Eliassen

Jon's Kontor AS

70 12 40 15
Jon Remmen

Clayton Scandinavia AS

916 37 405
Knut Berge Eriksen

J. Dolmen & Sønn AS

70 12 99 87
Johan Dolmen

Unicos AS

70 21 58 92
Rolv Rørhus

Liaaen Teknologi AS

906 67 463
Odd Karlsen

Offshore & Trawl Supply AS

70 18 94 94
Rolf Arne Giskeødegård

BT Entreprenør AS

70 17 94 00
Pål Selbervik

YIT Building System AS

70 11 14 00
Kjell Harsvik

J. Weiberg Gulliksen AS

70 11 85 00
Johan Weiberg Gulliksen

Munck Cranes AS

70 18 90 40
Ola Skrondal

Steinar Mjelva

aut. Elektroinstallatør
913 38 480

Grytten AS

70 10 90 00
Ingebrigt Holst-Dyrnes

Aseco Gull og Sølv

Kipervikgata 7
Arne Stokkeholm

LISU Consult AS

994 61 020
Lidvar Sunde

Metallvarefabrikken AS

70 15 06 50
Einar Istad

ET Hydraulikk AS

70 21 04 40
Svein Rune Tennfjord

Datelnett AS

924 90 091
Kjell-Arne Slinning

KIS Nord AS

70 17 60 10
Jan Roar Bjørstad

UniCom Kontorsenter AS

916 12 657
Terje Westad

ISS Facitility Service AS

0508 OSLO
Olaf Fugelsø

Brages Bilforretning AS

70 17 82 00
Trygve Mjelva

Østraat Transport AS

926 17 023
Sverre-Håkon Østraat

UMOE IKT,

Data & teleleverandør
Martin Andreassen

Brannsikring Norvest AS

70 17 88 90
Odd Birger Naalsund

Byggmester'n Møre AS

918 00 234
Gunnar Vassbotn

Rekdal Transport AS

70 11 79 00
Kåre Per Furnes

Ramstad & Taklo AS

70 15 24 80
Magnor Ramstad

RAJhus AS

70 16 93 90
Jan Mindor Voldsund

Asfaltservice AS

916 43 261
Bjørn Refsnes

Båthuset Ålesund AS

70 14 77 11
Håkon Jarle Østraat

Tusen takk til våre annonsører!

Uten den økonomiske støtte disse gir ville det bli svært vanskelig å få gitt ut vårt medlemsblad SOGA.

En uforbeholden takk til dere.

Markedspotensialet for denne annonsen er ubegrenset!

Med hilsen i Vennskap, Kjærlighet og Sannhet

Br. Terje Westad

Våre fadderskap i SOS Barnebyer

Ana del Carmen Magana Estrada som bor i Odd Fellow byen i San Vicente i El Salvador. Hun ble 6 år 26. august 2009.

Vi har pr i dag 2 fadderbarn som koster oss ca. 5000,- pr år – til sammen! Altså knapt 50 kr pr medlem.

Og det har vi vel råd til?

Men skal vi så bare betale disse kr. 50,- og glemme resten? Vi har jo gjort vår innsats, betalt og ferdig med det!

Eller kanskje ikke?

Vi kan jo engasjere oss litt mer enn som så. Vi kan sende julekort, vi kan skrive brev, vi kan sende bursdagsgaver og julegaver. Disse ekstragavene blir nemlig lagt til side for barnas fremtid. Det gir dem en startkapital når de en gang må forlate barnebyen.

Jeg tror og mener at vi ved denne lille innsatsen vil fortelle barna at de har faddere som bryr seg om dem. Kanskje vi kan sende dem bilder fra Ålesund? En

Når det gjelder Ana så deler vi fadderskapet med StorSire Harald Thoen og hans kone Vivien. Ana er den lille jenta i midten. Jenta til venstre er

Ålesundsbok på engelsk? Kanskje en CD?

Jeg vet ikke hva, men kanskje du som leser av SOGA har et tips om hva vi kan gjøre?

Skriv noen ord til meg og jeg skal bringe det videre: terje.westad@adsl.no.

Joanita Tetteh som bor i Asiakwa barnebyen i provinsen Accra i Nord Ghana. Hun ble 19 år 12. juni 2009

